

Πάντα τὰ ἔθνη

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΤΟΣ ΛΒ΄
ΤΕΥΧΟΣ 127

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2013

Ένα γράμμα από τή μακρινή Μονάζα...

Λειά σας ἢ ὅπως συνηθίζουμε νά χαιρετᾶμε στή χώρα μου: «Furaha na amani!» (Χαρά καί εἰρήνη νά ἔχετε!). Εἶμαι ὁ μικρός Θεόφιλος ἀπό τήν Τανζανία, μιά χώρα πού μᾶλλον σᾶς εἶναι γνωστή γιά τή φτώχεια της, γιά τίς γραφικές χοροτοκαλύβες της, τά ἄγρια ζῶα, τά διαμάντια της, ἴσως καί γιά κάποια ἄλλα ἀπό τά χαρακτηριστικά της. Μπορεῖ νά σᾶς εἶναι γνωστή καί γιά κάποιον ἀκόμη πολύ σπουδαῖο λόγο. Τώρα πιά καί στή χώρα μου λάμπει τό γλυκό φῶς τῆς Ὁρθόδοξης πίστεως στόν ἀληθινό Θεό καί Κύριο ὅλου τοῦ κόσμου. Ὁ Χριστός ἐμφυτεύτηκε καί στίς δικές μας καρδιές, γιατί κάποιοι ἀπό πολύ μακριά, ἀπό τά δικά σας μέρη, ἤρθαν ἐδῶ καί μᾶς μίλησαν γι' Αὐτόν.

Τόν ἀναζητούσαμε χρόνια, πέρασαν αἰῶνες προσημονῆς καί ὑπομονῆς, ὥσπου τελικά ἤλθατε ἐσεῖς καί μᾶς χαρίσατε αὐτό τό οὐράνιο Δῶρο. Τόν ἀγαποῦμε κι ἐμεῖς.

Τόν ποθοῦμε καί θέλουμε νά Τόν γνωρίσουμε περισσότερο. Πιστέψτε με κι ἄς εἶμαι ἀκόμα μικρός· ποθῶ νά Τόν ψηλαφίσω, νά τόν γνωρίζω καλύτερα, ὥστε νά μπορῶ νά φωνάξω δυνατά πῶς εἶναι ὁ Σωτήρας μου. Αὐτός πού ἀπαλύνει κάθε πόνο μου, ἡ ἐλπίδα στίς δυσκολίες μου.

Αὐτές τίς μέρες τά μάτια μου πραγματικά ἄστραψαν ἀπό χαρά, γιατί Τόν εἶδα. Μέσα στίς σελίδες ἐνός βιβλίου γιά παιδιά, ἀλλά καί γιά μεγάλους, πού ἔφεραν κάποιοι ἀπό τήν Ἑλλάδα ἀντίκρισα τή μορφή Του. Εἶδα ἕναν πρὸς ἕναν τοῦς σταθμούς τῆς ζωῆς Του νά ξετυλίγονται μπροστά

μου, ἔτσι ὅπως τίς ἀκούω κάθε φορά πού στήν ἐκκλησία μας λέμε τό «Πιστεύω», τό «Nasadiki» στή γλώσσα μου. Δέν μπορούσα νά πιστέψω πῶς ἀντικρίζω μέ τόση ζωντάνια τή γέννησή Του, τά θαύματά Του, τόν Μυστικό Δεῖννο Του καί ὄλα τ' ἄλλα πού ἔκανε γιά ἐμᾶς. Τά μάτια μου γέμισαν χρώματα, γλυκές μορφές, ἡ ὄψη Του ζωγραφισμένη ὑπέροχα, ἀσύλληπτα ὁμορφη καί γλυκιά.

Κάτω ἀπό τίς ζωγραφιές ὑπῆρχαν λόγια πού τίς ἐξηγοῦσαν, γραμμένα σέ μιά γλώσσα ἄγνωστη σέ μένα, στή δική σας γλώσσα τήν ἐλληνική.

Μοῦ εἶπαν πῶς τό βιβλίο αὐτό ἐκδόθηκε στήν Ἑλλάδα γιά νά βοηθήσει τοῦς πιστοῦς νά γνωρίσουν καί νά ἐξοικειωθοῦν μέ τή ζωή τοῦ Χριστοῦ μας.

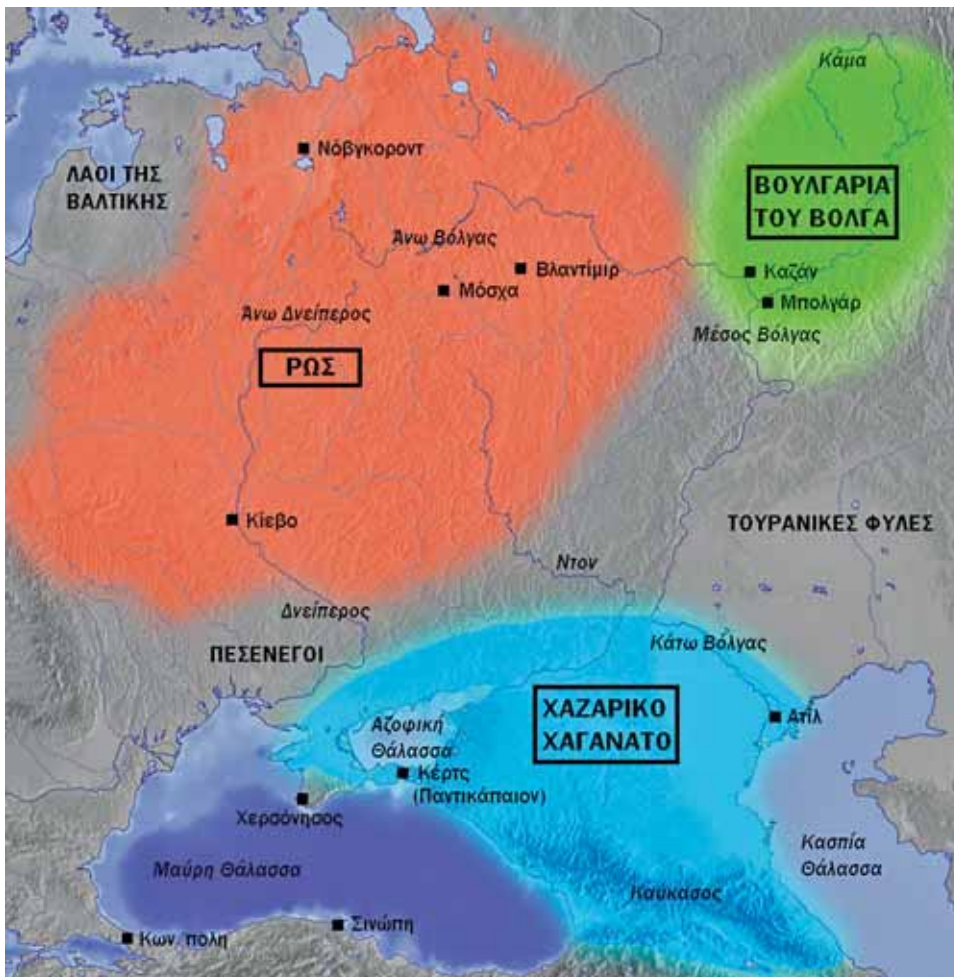
Μοῦ εἶπαν, ἐπίσης, πῶς οἱ ζωγραφιές προέρχονται ἀπό ἕνα Ὁρθόδοξο μοναστήρι πού λέγεται Μονή Διονυσίου τοῦ Ἁγίου Ὁρους καί πῶς εἶναι ζωγραφισμένες στοῦς τοίχους τῆς ἐκκλησίας τοῦ μοναστηριοῦ. Στίς δικές μας ἐκκλησίες δέν υπάρχουν ζωγραφιές στοῦς τοίχους,

οὔτε ἔχουμε βιβλία στή γλώσσα μας πού νά μᾶς ἐξηγοῦν τή ζωή τοῦ Χριστοῦ.

Κράτησα τό βιβλίο στά χέρια μου καί τό ξεφύλλισα πολλές φορές. Ἦθελα τά μάτια μου νά χορτάσουν αὐτά πού ἔβλεπα. Ὁ τίτλος του ἦταν: «Ἡ Ζωή τοῦ Χριστοῦ μας». Συνέχισα νά τό κοιτάζω καί νά στοχάζομαι, μέχρι νά τό παραδώσω πίσω στοῦς ἀνθρώπους πού τό ἔφεραν μέχρι ἐδῶ ἀπό τήν Ἑλλάδα. Μακάρι κάποτε νά ἔχουμε κι ἐμεῖς τά δικά μας βιβλία...

Μέ ἀγάπη Θεόφιλος

Είναι γνωστό ότι το Χριστιανικό Ρωμαϊκό (Βυζαντινό) Κράτος σ' όλη τη διάρκεια της χιλιόχρονης ζωής του μεριμνούσε για τη διάδοση της χριστιανικής πίστεως στις αλληόθρησκες φυλές τόσο μέσα στα σύνορά του όσο και έξω απ' αυτά. Μιά μόνο σελίδα του πολυσέλιδου «βιβλίου» της βυζαντινής ιεραποστολής είναι κι εκείνη που αναφέρεται στους Χαζάρους, με τους οποίους ή αυτοκρατορία ανέπτυξε πολλή σχέση κυρίως από τον 7ο ως τον 10ο αι.

Οι Χαζάροι ήταν τούρκικος λαός αλταϊκής καταγωγής, που εμφανίστηκε στο προσκήνιο της ιστορίας τον 3ο ή 4ο μ.Χ. αι. Τόν 5ο αι. κατοικούσαν στις όχθες του Βόλγα, ανάμεσα στην Κασπία και τη Μαύρη Θάλασσα. Τό 634, νικώντας τους Άβάρους, κατέκτησαν τη μεσημβρινή Ρωσία ως τον Δνείπερο και τον Όκα. Από τότε άρχισαν ν' ασχολούνται συστηματικά και ευρύτητα με τό εμπόριο.

Φίλοι και κάποτε-κάποτε σύμμαχοι των Ρωμαίων (Βυζαντινών), βοήθησαν τό 626 τον Ήράκλειο (610-641) στον αγώνα του εναντίον των Περσών. Στά μέσα του 7ου αι. κατέκτησαν όλες τις περιοχές από τον ποταμό Ρά ως τη Μαύρη Θάλασσα, τη Μαιώτιδα (Άζοφική) και την Ταυρίδα (Κριμαία), αναγκάζοντας

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Οι σχέσεις των Χαζάρων με τό Χριστιανικό Ρωμαϊκό Κράτος καί ή βυζαντινή ιεραποστολή

τούς Ούνογούρους νά στραφοῦν δυτικότερα. Τό 695 συνετέλεσαν στήν ἐκθρόνιση καί τό 705 στήν παλινόρθωση τοῦ Ἰουστινιανοῦ Β΄ τοῦ Πινότυμου (685-695, 705-711), ὁ ὁποῖος κατά τήν ἐξορία του νυμφεύθηκε τήν ἀδελφή τοῦ χαγάνου τους Θεοδώρα. Μερικές δεκαετίες ἀργότερα, τό 749, καί ὁ αὐτοκράτορας Κωνσταντῖνος Ε΄ ὁ Κοπρώνυμος (740-775) νυμφεύθηκε τή δεκαεννιάχρονη κόρη τοῦ χαγάνου τῶν Χαζάρων, πού βαπτίστηκε καί ὀνομάστηκε συμβολικά Εἰρήνη. Ἡ νεαρή βασίλισσα, μάλιστα, πού ἦταν εὐσεβέστατη καί ἔμεινε πιστή στήν Ὀρθοδοξία, σέ ἀντίθεση μέ τόν εἰκονομάχο σύζυγό της, κοιμήθηκε ὡς μοναχή στήν Κωνσταντινούπολη τό 758. Ὁ γάμος τοῦ Κωνσταντῖνου Ε΄ καί τῆς Χαζάρας πριγκίπισσας συνδέεται μέ τήν πρώτη ἀξιόλογη ἀπόπειρα διαδόσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ στούς εἰδωλολάτρες ὡς τότε Χαζάρους.

Τό 800 ἓνα τμήμα τοῦ Χαζαρικοῦ λαοῦ, κυρίως οἱ ἄρχοντες καί ἡ ἀνώτερη κοινωνική τάξη, μεταστράφηκαν στόν Ἰουδαϊσμό μέ τή ραβινική του μορφή. Τότε ἤρθαν σέ ἐπαφή μέ τήν ἰουδαϊκή διασπορά ὡς τήν Ἰσπανία.

Οἱ σχέσεις τῶν Χαζάρων μέ τήν αὐτοκρατορία ἀναθερμάνθηκαν στά χρόνια τοῦ αὐτοκράτορα Θεοφίλου (829-842), ἀπό τόν ὁποῖο ζήτησαν ἀρχιτέκτονες γιά τήν κατασκευή ἰσχυροῦ συνοριακοῦ ὀχυρώματος, πού θά τοῦς προστατεύει ἀπό τοῦς Πετσενέγους. Ὁ Θεοφίλος τοῦς ἔστειλε τόν Πετρωνᾶ Καματηρό, πού ἔχτισε (836-839) στήν ἀριστερή ὄχθη τοῦ ποταμοῦ Τανάϊδος (Ντόν) τό φρούριο Σάρκελ (=ἄσπρο σπίτι). Ὁ ἴδιος διορίστηκε στή συνέχεια στρατηγός τῆς Κριμαϊκῆς χερσονήσου.

Ὡς τά μέσα τοῦ 9ου αἰ. στή Χαζαρία ὁ Χριστιανισμός εἶχε γίνει ἀρκετά γνωστός, τόν ἀντιμάχονταν

ὅμως τόσο ὁ Ἰουδαϊσμός, πού εἶχε ἤδη ἐρείσματα στή χώρα, ὅσο καί ὁ Μωαμεθανισμός, πού προσπαθοῦσε νά διαδοθεῖ καί νά ἐπιβληθεῖ. Στόν λαό εἶχε δημιουργηθεῖ κάποια σύγχυση. Τελικά, τό 860, ἔστειλαν πρεσβεία στόν αὐτοκράτορα Μιχαήλ Γ΄ (842-867) καί τοῦ ζήτησαν ἱεραποστόλους, γνωστοποιώντας του συνάμα τίς ὡς τότε προσηλυτιστικές προσπάθειες τῶν Ἰουδαίων καί τῶν Μωαμεθανῶν.

Ὁ πατριάρχης ἅγιος Φώτιος ὁ Μέγας (858-867, 878-886) εἰσηγήθηκε στόν αὐτοκράτορα τήν ἱκανοποίηση τοῦ αἰτήματός τους καί πρότεινε ὡς κατάλληλο γιά τήν ἀνάληψη τῆς σχετικῆς ἀποστολῆς τόν ἱκανότατο Θεσσαλονικέα φιλόσοφο Κωνσταντίνο, τόν κατοπινό φωτιστή τῶν Σλάβων ἅγιο Κύριλλο (826/7-869). Πραγματικά, τό φθινόπωρο τοῦ 860 ὁ Κωνσταντῖνος,

Ὁ Ἰουστινιανός Β΄ Πινότυμος
σέ νόμισμα τῆς ἐποχῆς του

Ὁ Κωνσταντῖνος Ε΄ Κοπρώνυμος
σέ νόμισμα τῆς ἐποχῆς του

παίρνοντας μαζί του ὡς συνεργάτη τόν μεγαλύτερο ἀδελφό του Μεθόδιο (815-885) καί ἄλλοις συνοδούς, ξεκίνησε γιά τή Χαζαρία. Ἀξίζει νά σημειωθεῖ ὅτι στή διάρκεια τοῦ ταξιδιοῦ τους (861) βρῆκαν στή Χερσώνα τά ἱερά λείψανα τοῦ ἁγίου Κλήμεντος, πάπα Ρώμης, πού κατά τήν παράδοση μαρτύρησε ἐκεῖ στά χρόνια τοῦ Τρωϊανοῦ (98-117). Τά λείψανα μετέφερε ἀργότερα (868) ὁ Κωνσταντῖνος στή Ρώμη.

Ὁ Χαγάνος τῶν Χαζάρων ὑποδέχθηκε μέ ἐπισημότητα καί τιμές τοῦς δύο ἁγίους ἀδελφούς καί τή συνοδεία τους. Στήν ἡγεμονική του αὐλή ὁ Κωνσταντῖνος ἔκανε τρεῖς θεολογικές συζητήσεις μέ Ἰουδαίους σοφοῦς, τοῦς ὁποῖους κατατρόπωσε, καταπλήσσοντας τοῦς ἀκροατές του μέ τή διαλεκτική του ἱκανότητα καί τήν ἀποστομωτική του ἐπιχειρηματολογία. Ὁ βιογράφος τοῦ ἁγίου Μεθοδίου, ὡστόσο, γράφει πῶς ἡ ἴττα τῶν Ἰουδαίων ὀφείλεται καί στοῦς δύο ἀδελφούς: «Καί οἱ δύο κατανίκησαν καί καταντρόπιασαν τοῦς Ἰουδαίους, ὁ μὲν (Μεθόδιος)

Ὁ Μέγας Φώτιος

(εἰκόνα ἀπό κώδικα τῆς Μεγάλῃς Λαύρας Ἁγίου Ὁρους)

μέ τήν προσευχή, ὁ δέ φιλόσοφος (Κωνσταντῖνος) μέ τίς ὁμιλίαις του». Ἀμέσως πίστεψαν καί βαπτίστηκαν διακόσιοι Χάζαροι. Ὁ χαγάνος θέλησε νά προσφέρει στόν Κωνσταντῖνο πλούσια δῶρα, ἀντί γι' αὐτά ὅμως ἐκεῖνος τοῦ ζήτησε τήν ἀπελευθέρωση διακοσίων αἰχμαλώτων πολέμου. Ὅταν ἐπέστρεψε τό 862 στή Βασιλεύουσα, ἡ συνέχιση τῆς ἱεραποστολῆς ἀνατέθηκε στόν ἀρχιεπίσκοπο Χερσῶνος. Τήν ἴδια ἐποχή, πάντως, ἀνάμεσα στούς μητροπολίτες τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως ἀναφέρεται καί ὁ Χαζάρων Μιχαήλ (862-868), πού τιμήθηκε ὡς ἅγιος.

Ἀπό τότε οἱ σχέσεις Χαζάρων καί Ρωμαίων ἔγιναν στενότερες. Χάζαροι ὑπηρετοῦσαν τόν 9ο καί 10ο αἰ. στήν ἀνακτορική φρουρά τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Χαζαρικά στρατεύματα πολέμησαν καί τό 894 μέ τόν

στρατό τοῦ Λέοντος ΣΤ' τοῦ Σοφοῦ (886-912) ἐναντίον τῶν Βουλγάρων.

Γιά τή στερέωση τῆς χριστιανικῆς πίστεως στή Χαζαρία ἐνδιαφέρθηκε ὁ διάδοχος τοῦ Μεγάλου Φωτίου στόν πατριαρχικό θρόνο ἅγιος Νικόλαος Α' ὁ Μυστικός (901-907, 912-925). Στά χρόνια του ὁ ἀρχιεπίσκοπος Χερσῶνος ἐξακολούθησε νά ἀσκεῖ τήν πνευματική κηδεμονία τῶν νεοφώτιστων Χαζάρων. Οἱ ἴδιοι, ὡστόσο, ἀποτελώντας μία μειοψηφία στή χώρα τους, ὅπου, παράλληλα μέ τόν Χριστιανισμό, διαδιδόνταν τόσο ὁ Ἰουδαϊσμός ὅσο καί ὁ Μωαμεθανισμός, ἐνιωθάν τήν ἀνάγκη τῆς ἐπιτόπιας παρουσίας ἐνός ἐπισκόπου, ὁ ὁποῖος ἀφενός θά ἐκπλήρωνε τίς ἐκκλησιαστικές τους ἀνάγκες (κατήχηση, διαποίμανση, χειροτονίες ἱερέων κ.λπ.) καί ἀφετέρου θά ἐργαζόταν γιά τήν ἐξουδετέρωση τῶν προσηλυτιστικῶν

Οἱ Ἅγιοι Κύριλλος καί Μεθόδιος (σχέδιο: Σ. Καρδαμάκη)

ἐνεργειῶν τῶν δύο ἄλλων θρησκειῶν. Ἐστειλαν, λοιπόν, πρεσβεία στήν Κωνσταντινούπολη, ὑποβάλλοντας σχετικό αἴτημα στόν πατριάρχη. Ὁ ἅγιος Νικόλαος ζήτησε ἀπό τόν ἀρχιεπίσκοπο Χερσῶνος νά βρεῖ πρόσωπο κατάλληλο γιά τό ἀξίωμα τοῦ ἐπισκόπου τῶν Χαζάρων καί νά τό στείλει στή Βασιλεύουσα γιά χειροτονία.

Οἱ βυζαντινές πηγές δέν μᾶς δίνουν ἀλλες πληροφορίες γιά τήν ιεραποστολή καί τόν Χριστιανισμό στή Χαζαρία, ἡ ὁποία ἀλλήλωσε τό 969 καταστράφηκε ὡς κράτος ἀπό τοὺς Πετσενέγκους καί τοὺς Ρώσους. Ὅσοι Χάζαροι σώθηκαν τότε, κατέφυγαν στήν Κριμαία. Καί αὐτοί ὅμως ἐξολοθρεύθηκαν ἀπό τοὺς Ρώσους τό 1016. Ἀπό τότε δέν ξαναφάνηκαν πιά στήν ἱστορική σκηνή.

Μ.Σ.Π.

Ἡ ἀνεύρεση τῶν ρειψάνων τοῦ Ἀγ. Κλήμεντος Ρώμης στή Χερσῶνα ἀπό τοὺς Ἀγ. Κύριλλο καί Μεθόδιο (Μικρογραφία ἀπό τό Μνηολόγιο τοῦ Βασιλείου Β', 10ος αἰ.)

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΕΣ ΝΕΩΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΣΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

Τήν 14^η Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ, ἡμέρα κατά τήν ὁποία ἡ Ἐκκλησία μας ἐορτάζει τήν Ὑψωση τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λεοντοπόλεως κ. Γαβριήλ, Πατριαρχικός Ἐπίτροπος Ἀλεξανδρείας, μέ τήν πατρική εὐλογία καί σεπτή ἐντολή τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς κ. Θεοδώρου Β', τέλεσε στόν Ἱερό Πατριαρχικό Ναό Ὁσίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου Ἀλεξανδρείας τήν εἰς Πρεσβύτερον χειροτονία τοῦ Ἀφρικανοῦ π. Ζαχαρία Ἐνώχ, ὁ ὁποῖος κατάγεται ἀπό τήν Τανζανία καί εἶναι πτυχιούχος τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς Ἀλεξανδρείας. Ἐπίσης, τήν ἴδια ἡμέρα ἐγίνε καί ἡ εἰς Διάκονον χειροτονία τοῦ π. Ραφαήλ Κοροβέση.

Πρὶν ἀπό τήν ἀπόλυση τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος κήρυξε τόν θεῖο λόγον, κάνοντας ἀναφορά στό νόημα τοῦ Σταυροῦ στή ζωὴ τῶν χριστιανῶν ἀλλὰ καί στή σταυρική ζωὴ καί ιεραποστολική μαρτυρία πού καθοῦνται πλέον νά ἔχουν οἱ δύο νέοι κληρικοί

τοῦ Πατριαρχείου. Τόνισε ιδιαίτερα πὺς ἡ ἱερωσύνη δέν εἶναι μόνο ἀξίωμα, ἀλλὰ πρωτίστως συνεχῆς διακονία μέσα στήν Ἐκκλησία καί τόν κόσμον. Δέν παρέλειψε, ἀκόμη, νά μεταφέρει καί τίς εὐχές τῆς πατρικῆς ἀγάπης καί τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ Μακαριωτάτου πρὸς τοὺς δύο νεοχειροτονηθέντες.

Ἀπό τό Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας

Νέοι Ἀφρικανοὶ θεολόγοι ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Πανεπιστήμιο τοῦ Κονγκό

Μέ ἐκκλησιαστική λαμπρότητα ἐορτάστηκε ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου, ἐφόρου καὶ προστάτη τῆς ὁμώνυμης Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ὁρθόδοξου Πανεπιστημίου τοῦ Κονγκό.

Στὴν πανηγυρική θεία Λειτουργία συλλειτουργήσαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πενταπόλεως κ. Ἰγνάτιος, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Κατάγκας κ. Μελέτιος καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κεντρώας Ἀφρικῆς κ. Νικηφόρος. Τὴν ἴδια ἡμέρα πραγματοποιήθηκε καὶ ἡ τελετὴ λήξης τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς, ἡ ὁποία βρίσκεται στὴν κοινότητα Mont -Ngafula.

Ἡ Σχολὴ ἰδρύθηκε πρὶν ἀπὸ ἕξι χρόνια καὶ λειτουργεῖ κατὰ τὰ πρότυπα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκας. Ἐφέτος ἀποφοίτησαν δέκα νέοι πτυχιούχοι τῆς ἱερᾶς ἐπιστήμης, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐργασθοῦν σὲ διάφορες θέσεις ὡς ἐκκλησιαστικά στελέχη γιὰ τὴν ἐξάπλωση τῆς Ὁρθοδοξίας στὴν καρδιά τῆς Ἀφρικῆς. Δύο ἐκ τῶν φετινῶν ἀποφοίτων χειροτονήθηκαν ἤδη ἱερεῖς καὶ προστέθηκαν στοὺς πέντε χειροτονηθέντες τῆς περσινῆς χρονιάς.

Εἶναι ὁ δεύτερος χρόνος πού ἀποφοιτοῦν θεολόγοι ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Πανεπιστήμιο τοῦ Κονγκό.

Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 2012 - 2013 δίδαξαν, χρησιμοποιοῦντας κατὰ περίπτωσιν καὶ τὴ μέθοδο τῆς τηλεδιδασκαλίας, Ὁρθόδοξοι Καθηγητὲς ἀπὸ τὸ Σίδνεϊ, τὴ Θεσσαλονίκη, τὴν Ἀθήνα, τὰ Ἰωάννινα, τὸ Στρασβούργο καὶ τὴν Κύπρο.

Στὴν τελετὴ ἀποφοίτησης παραβρέθηκαν οἱ τρεῖς Ἀρχιερεῖς, ὁ Πρέσβης τῆς Ἑλλάδας στὸ Κονγκό καὶ Καθηγητὴς τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου στὴ Σχολὴ κ. Ἀλέξανδρος Κατράνης, ὁ Βουλευτὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Κοινοβουλίου κ. Κιπίτ, ἱερεῖς τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας καὶ πλῆθος πιστῶν ἀπὸ τὴν Κινσάσα καὶ τὶς γύρω περιοχές.

Ὁ ἐπιχώριος Μητροπολίτης κ. Νικηφόρος, ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ὁ Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου, ἀφοῦ μετέφερε τὶς εὐλογίες τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ. Θεόδωρου Β, ἀπύθυνε πατρικὲς προσηρσεις στοὺς πτυχιούχους καὶ στοὺς φοιτητὲς, ἐνῶ δὲν παρέλειψε νὰ εὐχαριστήσῃ ὅλους ἐκείνους πού συνέβαλαν στὴν ὁμαλὴ λειτουργία τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Οἰκοτροφείου τῆς.

Ἀπὸ τὴν ἱερὰ Μητρόπολιν Κεντρώας Ἀφρικῆς

Ὡς γνωστόν, ἡ 10η Γενική Συνέλευση τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν (WCC) πρόκειται νά πραγματοποιηθεῖ στό Πουσάν τῆς Κορέας ἀπό 30/10 ἕως 8/11/2013 μέ θέμα: God of life: Lead us to Justice and Peace (Ὁ Θεός τῆς ζωῆς: Κατεύθυνέ μας στή Δικαιοσύνη καί τήν Εἰρήνη). Κατά τά τελευταῖα δύο χρόνια, στά πλαίσια τῶν προετοιμασιῶν γιά τό μεγάλο αὐτό γεγονός, ἔγιναν στήν Κορέα ὑπό τῆς Ἐπιτροπῆς Προετοιμασίας τῆς Γ. Συνελεύσεως (Korean Host Committee), πολλές συσκέψεις, συνεδριάσεις ἐπιτροπῶν καί ὁργανώθηκαν συνέδρια γιά τή μελέτη τοῦ γενικοῦ θέματος. Ἡ ὁμιλία, πού ἀκολουθεῖ, δόθηκε στίς 13/2/2013 ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κορέας π. Ἀμβροσίου πρὸς ὑψηλόβαθμους προτεστάντες πάστορες, κατα τή διάρκεια τριήμερου συνεδρίου στή Σεούλ μέ γενικό θέμα: «Αὐτοκριτική καί ἀφύπνιση τῆς σημερινῆς Κορεατικῆς Ἐκκλησίας». Μετά τό πέρας τῆς ὁμιλίας ἀκολούθησε εὐρεία συζήτηση κατά τήν ὁποία σχολιάστηκαν θετικῶς πολλές ἀπό τίς θέσεις τοῦ Σεβασμιωτάτου καί οἱ ὑπεύθυνοι διοργανώσεως τοῦ Συνεδρίου δημοσίευσαν τήν ὁμιλία σέ διάφορες ἰστοσελίδες μεγάλων προτεσταντικῶν ἐκκλησιῶν.

Αὐτοκριτική καί ἀφύπνιση τῆς σημερινῆς Κορεατικῆς Ἐκκλησίας

Ἐπειδή μέ τά ὅσα θά πῶ κινδυνεύω, ὡς μή Κορεάτης, νά παρεξηγηθῶ, γι' αὐτό ἐξ ἀρχῆς δηλώνω πρῶτον, πῶς μέσα μου νιώθω Κορεάτης. Δέν ἦρθα στήν Κορέα γιά τουρισμό. Ἦρθα γιά νά μείνω ἐδῶ καί νά πεθάνω ἐδῶ. Καί δεύτερον, θέλω νά σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι ὡς μοναδικό κίνητρο τῶν ὅσων θά ἀκολουθήσουν ἔχω τήν ἀγάπη μου πρὸς τήν Κορέα καί τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Μ' ἄλλα λόγια στόχος μου εἶναι νά συμβάλω μέ τίς ταπεινές μου δυνάμεις στήν ἐπανεύρεση τοῦ πνευματικοῦ ρόλου τῆς Ἐκκλησίας μέσα στήν κορεατική κοινωνία. Τέλος θά ἤθελα νά προσθέσω ὅτι δέν γενικεύω πρόσωπα καί καταστάσεις. Γνωρίζω ὅτι ὑπάρχουν σοβαροί θεολόγοι καί καλοί ποιμένες πού ἀγωνιοῦν γιά τήν πνευματική πρόοδο τῶν Χριστιανῶν στήν Κορέα. Ἀνάμεσα σ' αὐτούς, θέλω νά πιστεύω ὅτι συμπεριλαμβάνονται καί ὅλοι ὅσοι συμμετέχουν στίς ἐργασίες τοῦ τριήμερου αὐτοῦ συνεδρίου.

α. Η κατάσταση

Στό θέμα της σημερινής συζήτησής μας υπάρχουν δύο λέξεις «κλειδιά»: Αυτοκριτική και άφύπνιση. Ή αυτοκριτική γιά νά είναι ειλικρινής χρειάζεται μεγάλη δόση ταπείνωσης. Καί ή άφύπνιση γιά νά πραγματοποιηθεί χρειάζεται πολύ μεγάλη μετάνοια. Χωρίς ταπείνωση και μετάνοια, λοιπόν, δέν μπορεί νά γίνει ή απαιτούμενη αυτοκριτική, πού θά οδηγήσει στην άφύπνιση της Κορεατικής Έκκλησίας.

Μέ όσα ανέφερα ήδη, αντιλαμβανέσθε ότι πιστεύω πώς πολλές από τίς υπάρχουσες Έκκλησίες στην Κορέα έχουν ύποστέι μεγάλη έκκοσμίσκευση. Πολλοί χριστιανοί ήγέτες σκέφτονται και συμπεριφέρονται περισσότερο ως πολιτικά πρόσωπα και λιγότερο ως ποιμένες και διάκονοι του Χριστού.

Γι' αυτό στά κηρύγματα πλεονάζει ό πολιτικός και όχι ό θεολογικός και εκκλησιαστικός λόγος. Στό ποιμνιο κηλιεργείται αντί της ταπείνωσης ό όμαδικός έγωισμός, και αντί της μετάνοιας ή θριαμβολογία και ή ψευδαίσθηση της πνευματικότητας.

Ένα άνώτατο στέλιχος του «Έθνικού Συμβουλίου Έκκλησιών Κορέας» (NCCK) μου είπε κάποτε: «Στήν Κορέα υπάρχουν Έκκλησίες, πού αριθμούν χιλιάδες πιστών, αλλά άμφιβάλλω άν ξέρουν τί είναι ό Χριστός»!

Θλίβομαι, ειλικρινά, όταν στην έπαφή μου μέ φοιτητές θεολογικών Σχολών και Σεμιναρίων διαπιστώνω τή θεολογική φτώχεια των αύριανών χριστιανών ποιμένων. Έχω άκούσει έρωτήσεις από μεταπτυχιακούς φοιτητές πού δέν θά τίς περίμενε κανείς ούτε από μαθητές της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Άναρωτιέμαι, πώς αύτοί θά γίνουν πνευματικοί οδηγοί της αύριανής κοινωνίας; Καί από την άλλη στενοχωριέμαι όταν βλέπω μέ πόση μεγάλη εύκολία άπόφοιτοι θεολογικών Σχολών τολμούν νά πηγαίνουν και σέ άλλες χώρες γιά νά διδάξουν τον Χριστιανισμό.

Άγωνιό όταν πληροφορούμαι από τά ΜΜΕ τίς άπαράδεκτες πράξεις φανατισμού όρισμένων χριστιανών κατά των άλλων θρησκειών, πού κάνουν έν όνόματι τάχα του Χριστού. Καί σέ όσους μέ ρωτούν άν συμφωνώ ως Όρθόδοξος Έπίσκοπος μέ τίς έν λόγω πράξεις βίας άπαντώ: «Έάν αύτό είναι Χριστιανισμός τότε έγώ δέν είμαι Χριστιανός».

Άνυσχό πολύ μέ τίς Έκκλησίες πού δημιουργούνται τόσο εύκολα γύρω μας και στίς όποιες είναι έλεύθερος ό καθένας νά έρμηνεύει την Άγία Γραφή όπως θέλει και νά διδάσκει στους πιστούς ό,τι θέλει. Τό πόσο επικίνδυνο είναι αύτό τό φαινόμενο γιά τό μέλλον του Χριστιανισμού στην Κορέα, πιστεύω, ότι είναι εύκολο ό καθένας μας νά τό καταλάβει.

β. Τί προτείνω

Νά αρχίσουμε ως άτομα και ως εκκλησιαστικές κοινότητες νά κηλιεργούμε συστηματικά την ταπείνωση και τή μετάνοια.

Νά ζητούμε συνεχώς τό έλλος του Θεού συναισθανόμενοι την άμαρτωλότητα μας.

Νά δώσουμε μεγάλη έμφαση στον σωτηριολογικό σκοπό της Έκ-

κλησίας και στην πνευματική ζωή των πιστών. Ή ποιότητα και όχι ή ποσότητα των Χριστιανών νά είναι τό ζητούμενο των προσπαθειών μας. Ό κάθε εκκλησιαστικός ήγέτης πρέπει νά φροντίζει γιά τον άγιασμό του κάθε μέλους της Έκκλησίας και όχι γιά την αυτοπροβολή του και την κοινωνική του καταξίωση.

Ό μικρός Ίγνάτιος Λήμ μέ την έκκλησία του, πού έφτιαξε στό μάθημα της χειροτεχνίας στό σχολείο του

Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερό Καθεδρικό Ναό τοῦ Ἁγίου Νικολάου στή Σεούλ

Τὸ περιεχόμενο τοῦ κηρύγματος νά εἶναι μόνον θεολογικό καί ὄχι πολιτικό ἢ κοινωνιολογικό. Ὁ Χριστός καί ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων νά εἶναι ὁ ἄξονας τοῦ κάθε κηρύγματος. Ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι ἐκ τοῦ πονηροῦ καί ὀδηγοῦν στήν ἐκκοσμίκευση τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ παρέμβασή μας στά μεγάλα κοινωνικά προβλήματα τῆς σύγχρονης κοινωνίας νά γίνεται μέ θεολογικά καί μόνον κριτήρια. Στό τεράστιο π.χ. κοινωνικό πρόβλημα τῶν αὐτοκτονιῶν στήν Κορέα πρέπει ὁ λόγος τῆς Ἐκκλησίας νά εἶναι ξεκάθαρος: Ἡ αὐτοκτονία εἶναι μεγάλη ἁμαρτία, γιατί καταστρέφει τή ζωή, πού εἶναι πολὺτιμο δῶρο τοῦ Θεοῦ στὸν κατ' εἰκόνα Θεοῦ πηλασθέντα ἄνθρωπο. Καί θά πρέπει νά γίνει μεγάλη καί συστηματική ἐκστρατεία ἐκ μέρους τῶν χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν ἐνημερώσεως τοῦ κόσμου γιά τὴν ἀξία καί τὴν προστασία τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς. Καί νά καταδικάζεται μέ προφητική παρρησία πάντοτε τὸ φαινόμενο τῶν αὐτοκτονιῶν ἀνεξαρτήτως ἐάν ὁ αὐτόχειρας εἶναι ὁ Πρόεδρος τῆς Χώρας, ὁ α΄ ἢ ὁ β΄ διάσημος καλλιτέχνης, ἕνας σπουδαῖος ἐπιχειρηματίας ἢ ἕνας φτωχὸς μαθητής.

Ἐπιπλέον στό ἐπίσης πολὺ μεγάλο σύγχρονο κοινωνικό πρόβλημα τῆς καταστροφῆς τοῦ περιβάλλοντος θά πρέπει νά φωνάξουμε πρὸς πᾶσαν κατεύθυνση ὅτι ὁ Δημιουργὸς τοῦ σύμπαντος κόσμου

ᾧρισε τὸν ἄνθρωπο διαχειριστὴ καί οἰκονόμο τῆς δημιουργίας καί ὄχι ἰδιοκτήτη μέ κυριαρχικά δικαιώματα πάνω στήν κτίση. Σεβασμὸς σὸ περιβάλλον σημαίνει ταυτόχρονα σεβασμὸς στὸν ἴδιο τὸν Θεὸ καί στὸν ἄνθρωπο.

Ἐὰς μοῦ ἐπιτραπεῖ ἐδῶ νά ἀναφέρω τὴν τεράστια συμβολή τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου σὸ θέμα αὐτό, πού μέ τίς φωτισμένες πρωτοβουλίες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, ὁ ὁποῖος δικαίως ἔχει ὀνομαστεῖ «Green Patriarch», τίς τελευταῖες δεκαετίες ἔχουν εὐαισθητοποιηθεῖ πολλοὶ ἄνθρωποι στὸν κόσμο.

* * *

Εἶμαι ἀπόλυτα πεπεισμένος ὅτι ἐάν ἀκολουθήσουμε τὸ δρόμο τῆς ταπείνωσης καί τῆς με-

Μικρὴ Κορεάτισσα προσκυνᾷ τὰ ἱερά λείψανα μέ τὴ βοήθεια τοῦ Ἐπισκόπου της

τάνοιας σέ προσωπικό καί ὁμαδικό ἐπίπεδο τότε μόνον μπορούμε νά ἐλπίζουμε στήν ἀφύπνιση τῆς Ἐκκλησίας στήν Κορέα. Εὐχομαι ἡ προσεχὴς Γεν. Συνέλευση τοῦ WCC σὸ Πουσάν νά γίνει ἀφορμὴ ἀφύπνισης καί ἀποεκκοσμίκευσης τῆς Ἐκκλησίας στήν Κορέα, ὥστε σὸ μέλλον ἡ φωνή της νά γίνει σεβαστὴ ἀπὸ τὴ νέα γενιά καί νά ἐπηρεάζει εὐρύτερα κοινωνικά στρώματα.

+ ὁ Κορέας Ἀμβρόσιος

Ἐγκαίνια ναοῦ στήν Κένυα

Τήν Παρασκευή 5 Ἰουλίου 2013, μέ θρησκευτική κατόνυξη καί ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἐκκλησιάσματος ἐντοπίων πιστῶν, τελέσθησαν ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κένυας κ. Μακάριο τά ἐγκαίνια τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῶν Ἁγίων Πάντων στή Ναϊρόμπι.

Πρόκειται γιά ἕναν εὐπρεπή καί ὁμορφο λατρευτικό χώρο, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ χειροποιαστή ἀπόδειξη τῆς ἀγάπης καί τοῦ ζωντανοῦ ἱεραποστολικοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν Ὁρθοδόξων ἀδελφῶν μας ἀπό τήν Κύπρο καί εἰδικότερα τοῦ χριστεπώνυμου πληρώματος τῆς ἐνορίας τῶν Ἁγίων Πάντων Μακεδονίτισσας, πού προσέφεραν ἀπό τό περίσσευμα τῆς ἀγάπης τους τά χρήματα προκειμένου νά κτισθεῖ αὐτή ἡ λαμπρή Βασιλική μέ τά δύο καμπαναριά.

Ὁ Σεβασμιώτατος κ. Μακάριος, στή σύντομη προσλαλιά του, εὐχαρίστησε μέ καρδιακοῦς λόγους εὐγνωμοσύνης τόν παριστάμενο στήν τελετή π. Κωνσταντίνο Βασιλείου, προϊστάμενο τοῦ ναοῦ τῶν Ἁγίων Πάντων Μακεδονίτισσας, καθώς καί τοῦς εὐλαβεῖς πιστοῦς τῆς συγκεκριμένης ἐνορίας, οἱ ὁποῖοι μέ φιλάδελφα αἰσθήματα ἀνέλαβαν νά γίνουν οἱ κτήτορες τοῦ ὁμώνυμου ναοῦ στήν Κένυα.

Ἄπευθυνόμενος στόν π. Κωνσταντίνο μεταξύ ἄλλων τοῦ εἶπε: «Μεταφέρετε τίς θερμές εὐχαριστίες τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας καί τοῦ λαοῦ μας στοῦς ἐνορίτες σας καί ἐν Χριστῷ ἀδελφούς μας, πού συνέβαλαν στή δημιουργία τοῦ ὁμορφου τούτου Ναοῦ. Μακάρι νά βρεθοῦν καί ἄλλες ἐνορίες γιά νά σᾶς μιμηθοῦν! Ὁ Κύριος καί τό Πνεῦμα τό Ἅγιο νά κατευθύνει καί νά εὐλογεῖ τοῦς κόπους καί τίς προσπάθειες ὄλων ὅσοι ἔχουν τήν καλή διάθεση νά βοηθήσουν, ὥστε νά ἐδραιωθεῖ τό μήνυμα τῆς Ὁρθοδοξίας στήν Ἀφρικανική Ἥπειρο».

Μετά τό τέλος τῆς τελετῆς τῶν Ἐγκαίνιων, οἱ νέοι τῆς περιοχῆς παρουσίασαν παραδοσιακοῦς χορούς καί τραγούδια τοῦ τόπου τους.

Ἀξίζει νά σημειωθεῖ ὅτι τό ἔργο συνολικά θά ὀλοκληρωθεῖ μέ τήν ἀνέγερση στόν ἴδιο χώρο μιᾶς μικρῆς κλινικῆς καί ἐνός σχολείου, ἐντός τῶν ὁποίων θά ἀναπτύσσεται μέρος τοῦ ἱεραποστολικοῦ καί φιλανθρωπικοῦ ἔργου τῆς Μητροπόλεως Κένυας.

Ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολη Κένυας

Ὁ περικαλλής ναός τῶν Ἁγίων Πάντων στή Ναϊρόμπι

Λιτανεύοντας τά ἱερά λείψανα τῶν ἐγκαίνιων

Ὁ Σεβασμιώτατος κ. Μακάριος στό κέντρο τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς

ΣΚΕΨΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Τρώγοντας τό πρωινό πού διανέμει ή τοπική Έκκλησία

Μοιράζοντας στά παιδιά τά μπισκότα του πρωινού

Όταν κάποιος αποφασίζει νά αφιερώσει τόν έαυτό του στή διακονία του μυστηρίου τής ιεραποστολής, πρέπει νά έχει υπόψη του ότι γιά τήν οποιαδήποτε υπηρεσία καί ανθρώπινη προσφορά στό έργο αυτό κυριαρχοῦν δύο καταλυτικά δεδομένα.

Τό πρώτο είναι ή ουσιαστική επίγνωση τής ανθρωπίνης ατέλειας καί αδυναμίας μας νά προσφέρουμε εκείνο πού απαιτείται σ' αυτό τό όντως θεοδίδακτο έργο, τό όποιο μόνο μέ τήν παρέμβαση καί τήν επιφοίτηση τής χάριτος του Άγίου Πνεύματος μπορεί νά αναπτυχθεί καί νά καρποφορήσει. Τό δεύτερο αφορά στή συνειδητοποίηση τής απόφασης ότι πρέπει νά σηκώσουμε, «άπαρνησάμενοι έαυτούς», τόν προσωπικό μας σταυρό μέ τήν ίδια υπομονή καί καρτερία, μέ τήν όποία ό Κύριος πήρε στους ώμους του τόν τίμιο Σταυρό, όπως κατόπιν έπραξαν οι απόστολοι καί οι μάρτυρες, καθώς καί όλοι οι άγιοι τής Έκκλησίας Του.

Στήν ιεραποστολή θυσιάζεσαι καθημερινά γιά τίς παντοειδείς ανάγκες του πλησίον σου, αλλα καί γιά τόν προσωπικό σου έξαγιασμό. Ένδυναμώνεσαι μέρα μέ τήν ήμέρα, κάθε στιγμή, κατά τρόπο μυστικό, θαυματοργικό καί άκατάληπτο, αγιάζων καί αγιαζόμενος, άρκει ό ίδιος νά είσαι δεκτικός καί συνεπής άπέναντι στις έπιταγές του Θεού καί στό ιερό καθήκον πρós τόν συνάνθρωπο.

Στό χώρο αυτό εισέρχεσαι έχοντας συναίσθηση τής προσωπικής σου ανεπάρκειας. Προσέρχεσαι προκειμένου νά έναποθέσεις όλόκληρη τήν ύπαρξή σου

Μικροί μαθητές σε αίθουσα σχολείου της Μητροπόλεως

στό ανεξάντητο ἔλεος τοῦ Θεοῦ, μαζί μέ τοὺς ἀδελφούς σου, οἱ ὁποῖοι περιμένουν ἀπό ἐσένα νά γνωρίσουν γιά τήν Ἀλήθεια, ὅ,τι πολυτιμότερο ὑπάρχει. Βρίσκεσαι κοντά τους γιά νά τοὺς παρακινήσεις καί νά ριχτεῖς μαζί τους στό πέλαγος τῆς ἀστεύρευτης ἀγάπης Του.

Εὐαγγελιζόμενος τή σωτηρία τῶν ψυχῶν τῶν ἀδελφῶν σου τῶν «ἐλαχίστων», λαμβάνεις ὡς ἀντίλητρο πολῦτιμο καί μοναδικό τή δική σου σωτηρία. Τό ἀντίδωρο τῆς συμμετοχῆς σου στήν πορεία πρὸς «τά ἔθνη», δέν μπορεῖ νά συγκριθεῖ μέ κανέναν ἀπό τοὺς ἐπίγειους θησαυρούς καί τίς ἐγκόσμιες ἀνέσεις πού μοιάζουν, πλεόν, ὅλα ὡς ἄχρηστα «σκύβαλα», μπροστά στό ὑπερκόσμιο μεγαλεῖο τῆς μὴ ἀνταλλάξιμης θείας δωρεᾶς.

Ὁ τόπος τῆς ἱεραποστολῆς γίνεται ὁ δικός σου Γολγοθᾶς, ἀλλήλα καί ἡ προσωπική σου «Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας». Ἐκεῖ ὅπου θά μαθητεύσεις, πού θά διδάξεις ἀλλήλα καί πού θά διδαχθεῖς. Ἐκεῖ πού πολλές φορές θά πάρεις περισσότερα ἀπ' ὅσα λιγοστά ἔχεις νά δώσεις. Ὅ,τι ἔχεις νά προσφέρεις εἶναι αὐτά πού δόθηκαν ἀπλόχερα καί σ' ἐσένα, χωρίς νά ξεχνᾶς ὅτι ἔλαβες ἔλεος χωρίς νά ἐλεήσεις, ἐλπίδα χωρίς νά ἐλπίζεις, ἀντιμισθία χωρίς νά προσφέρεις, ἀλήθεια καί φῶς μέσα στή ματαιότητα καί τό σκοτάδι. Αὐτά πού ἔγινε ὁ Χριστός γιά σένα, θά πρέπει νά γίνεις κι ἐσύ γιά τοὺς ταπεινοὺς ἀδελφούς σου, τοὺς πλούσιους μέσα στήν ἀπελπιστική τους πτωχεία.

Ἔχοντας πλήρη συνείδηση τοῦ ἔργου πού κα-

λεῖσαι νά ἐπιτελέσεις, εὐλαβικά θά σκύψεις καί θά ἀσπασθεῖς τό χῶμα τῆς «Ἀγίας Γῆς», τόν τόπο τοῦ δικοῦ σου μαρτυρίου, ἀλλήλα καί τῆς ἀναστάσεώς σου. Θά πλύνεις τά λασπωμένα πόδια τῶν ἀδελφῶν σου, θά περιποιηθεῖς τά τραύματά τους, θά ζήσεις τήν ταλαιπωρία τους καί σφυρηλατώντας τή δική σου πίστη, θά μάθεις πολλή ἀπό τή σιωπηλή καί ἀθόρυβη μαρτυρία τῆς λιτῆς ζωῆς τους, μέσα στόν μεταβαλλόμενο κόσμο τῶν παθῶν, τῆς ἀκόρεστης ὑλοηλαρείας καί τοῦ ἄκριτου καταναλωτισμοῦ.

Θά καταλάβεις ὅτι ἄλλος εἶναι Αὐτός πού κρατᾶ τά ἡνία, ἐσύ ἔχεις νά διαθέσεις μόνο τήν ἀγαθή σου προαίρεση. Θά ἀφουγκραστεῖς, σίγουρα, ὅσα δέν μπόρεσες νά αισθανθεῖς ζώντας μέσα στόν πλοῦτο καί τήν ἐπίπλαστη εὐμάρεια τοῦ -κατά τά ἄλλα-

Στιγμιότυπο ἀπό τήν ἐβδομαδιαία διανομή τροφίμων

«σύγχρονου» καί «πολιτισμένου» κόσμου. Στή γῆ τοῦ λεγόμενου «Τρίτου Κόσμου» θά νιώσεις πῶς κρύβεται ὁ νέος κόσμος, ἡ «Καينὴ Κτίσις», κομμάτι τοῦ «περιούσιου λαοῦ». Ὁ κόσμος τῶν ἐλεημένων ἐλεημόνων, πού ἔμαθε ταπεινά «ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καί ἐξ ὅλης τῆς διανοίας» νά λῆει ἀπό καρδιάς τήν εὐχή: «Tompo τ, mamindrú fo!»*.

Ἰ.Π.

* «Tompo τ, mamindrú fo!» εἶναι τό «Κύριε ἐλέησον» στήν τοπική γλῶσσα malagasi τῆς Μαδαγασκάρης. Τό πρῶτο πράγμα πού ἤχασε δυνατά στήν καρδιά καί στά ὦτα τοῦ γράφοντος ὅταν ἔφτασε στήν ἔδρα τῆς Μητροπόλεως Μαδαγασκάρης στήν Ἀλασούρα τοῦ Ἀνταναναρίβο.

Τό θαῦμα τῆς

Γύρω ἀπό τό συγκεκριμένο θέμα τοῦς δόθηκαν ἀρκετές ἀπαντήσεις μέ τεκμηρίωση θεολογική, ὅμως εἶναι ἀλήθεια ὅτι κατά βάθος διατηροῦσαν κάποιες ἐπιφυλάξεις καί ἐνδοιασμούς. Ἐπιπλέον ἡ ἐμφάνιση τῆς νόσου, ἡ ταχύτατη ἐξάπλωσή της σέ συνδυασμό μέ τή δύσκολη ἀντιμετώπισή της, οἱ ἀλήθειες καί οἱ μύθοι πού τή συνόδευαν εἶχαν δικαιολογημένα τρομοκρατήσει πολλούς.

Κατά τή δεκαετία 1980 - 1990 ὁλόκληρος ὁ κόσμος, ἀλλά ἰδιαίτερως ἡ Ἀφρική, ταλαιώθηκε καί ἐξακολουθεῖ ἀκόμη μέχρι σήμερα νά ταλαιπωρεῖται ἀπό τή ἐμφάνιση καί τή ραγδαία ἐξάπλωση τοῦ ἰοῦ τοῦ aids. Μεγάλος ἀριθμός ἀνθρώπων πού νόσησε, τελικά ἔχασε τή ζωή του. Τά φάρμακα πού χορηγοῦνται σήμερα στοῦς ἀσθενεῖς, τά ὁποῖα παρατείνουν καί βελτιώνουν τήν ποιότητα τῆς ζωῆς τους, δέν ὑπῆρχαν τά πρῶτα χρόνια, ἐφόσον ἡ νόσος ἦταν μέχρι τότε ἀγνωστή. Ἡ ἐμφάνιση τοῦ ἰοῦ ἔπαιξε «ὡς κεραυνός ἐν αἰθρίᾳ» καί κυριολεκτικά ἀναστᾶτωση τόν κόσμο ὅλο.

Κάποιοι Ὀρθόδοξοι πιστοί ἐξέφρασαν τόν προβληματισμό τους σέ σχέση μέ τόν τρόπο πού μεταλαμβάνουμε τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Κυρίου! Εἶναι ἀλήθεια πώς ὑπῆρχε ἔντονος προβληματισμός ἀπό κάποιους, οἱ ὁποῖοι ἀνησυχοῦσαν μήπως θά μπορούσε ἡ ἀσθένεια νά μεταδοθεῖ ἀπό τή χρήση τοῦ κοινοῦ ποτηρίου. Ἐδῶ, βέβαια, στήν Ἀφρική τά πράγματα ἦταν ἀκόμη πιό δύσκολα, γιατί καί ἡ ἐξάπλωση τῆς νόσου ὑπῆρξε πραγματικά πολύ σύντομη, ἀλλά καί γιατί οἱ ἀνθρώποι δέν ἦταν συνηθισμένοι νά βλέπουν καί νά ἀντιλαμβάνονται τήν ἔννοια τοῦ θαύματος στή ζωή τους.

Τό θέμα τῆς μετάδοσης τῆς θείας Κοινωνίας, συνεπῶς, εἶχε προβληματίσει πολύ. Θυμᾶμαι τίς συζητήσεις τίς ὁποῖες εἶχαμε μέ τοῦς ἱεροσπουδαστές τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς, τόσο στό μάθημα τῆς Τηλετουργικῆς, ὅσο καί κατά τήν ὥρα τοῦ βραδινοῦ φαγητοῦ, ὅπου μᾶς δίδεται ἡ εὐκαιρία νά κάνουμε ἐποικοδομητικές συζητήσεις, πάνω σέ ἐπίκαιρα θέματα πού τοῦς ἀπασχολοῦν.

Ἐξομολογητικά ὀφείλω νά καταθέσω πώς κι ἐγώ ὁ ἴδιος εἶχα κάποιον πειρασμό. Ἐνῶ τελοῦσα τήν ἀκολουθία τοῦ Ἁγιασμοῦ τῆς πρώτης τοῦ μήνα, μετά ἀπό τήν ἐμφάνιση τῆς νόσου, καί παρ' ὅλο πού σύμφωνα μέ τήν τάξη ἐγώ θά ἔπινα πρῶτος ἀπό τόν ἁγιασμό, προβληματίστηκα γιά τοῦς ἱεροσπουδαστές πού θά ἔπιναν μετά ἀπό ἐμένα. Στή στιγμή, ὅμως, ἔνιωσα μέσα μου ὅτι αὐτό πού πέρασε ἀπό τή σκέψη μου ἦταν κάποιος πειρασμός τοῦ Πονηροῦ. Ἀποφάσισα, λοιπόν, νά τιμωρήσω τόν ἑαυτό μου γιά τή σκέψη αὐτή, δίνοντάς μου ἕνα καλῶ μάθημα. Ἐφησα ὅλους τοῦς ἱεροσπουδαστές νά πιοῦν ἁγιασμό ἀπό τό ἴδιο κύπελλο, ὅπως συνηθίζουμε, καί τόν ἑαυτό μου τελευταῖο νά πιεῖ ὅ,τι εἶχε μείνει.

Ἐκείνη τήν ἐποχή, ὕστερα ἀπό μακροχρόνιες προσπάθειες καί πολλῆς ἱεραποστολικῆς ἐξορμῆς καί ἀποστολῆς εἶχε σχεδόν ὁλοκληρωθεῖ ἡ κατήχηση τῆς φυλῆς τῶν Μασάι καί ἦταν ἔτοιμοι νά βαπτισθοῦν. Ἐπρεπε νά τοῦς βαπτίσω ὁμαδικά στό ποτάμι τῆς περιοχῆς τους. Τό τοπίο ἦταν πραγματικά εἰδυλησιακό, ἡπιο, ξεχωριστά γαλήνιο· στό ὑγρό βάθος τῆς πεδιάδας, πού περιβαλλόταν ἀπό βουνά, τό ποτάμι κυλοῦσε χαρούμενα, μέ τίς διαφανεῖς φτέρες στίς ὄχθες νά ξεπροβάλλουν μέσα ἀπό τίς ρωγμές τῶν βράχων. Μπήκα στό ποτάμι καί ἄρχισα νά βαπτίζω τοῦς προετοιμασμένους γιά τό ἱερό Μυστήριο.

Στήν ἀπέναντι ὄχθη, κατά τήν ὥρα τῆς τελετῆς, δημιουργήθηκε ἕνα ξέφρενο πανηγύρι ἀπό τά παιδιά, τά ὁποῖα ἐνθουσιασμένα ἀπό τό πρωτόγνωρο γι' αὐτά θέαμα, φώναζαν: «Ἐλᾶτε νά βαπτιστεῖτε, ἐλᾶτε νά μπεῖτε στό ποτάμι, ἐλᾶτε νά ἀπολαύσετε τή χαρά

Θείας Κοινωνίας

καί τήν εὐλογία τοῦ Βαπτίσματος!». Ἀπό παντοῦ ἀκούγονταν φωνές καί ἀλλαγαμοί κάθε φορά πού καταδυόταν καί ἀναδυόταν κάποιος, ἀπαλλαγμένος ἀπό τήν προπατορική ἀμαρτία καί ἀναγεννημένος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἦταν, ὄντως, μιά συγκλονιστική βιβλική εἰκόνα, πού θύμιζε ἔντονα Ἀνάσταση, Πεντηκοστή, Αἰωνιότητα...

Ἄφου τελείωσαν οἱ βαπτίσεις, προχωρήσαμε προκειμένου νά τελήσουμε τή θεία Λειτουργία σέ κάποιον πρόχειρα διαμορφωμένο ὑπαίθριο χώρο, συγκεκριμένα κάτω ἀπό δύο πανύψηλα καί σκιερά δένδρα. Στήν Εὐχαριστία, ἐκτός ἀπό τόν ὑπεύθυνο ἱερέα τῶν Μασάι, συμμετείχαν οἱ ἱερεῖς, οἱ διάκονοι καί οἱ σπουδαστές τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς πού μέ τίς μελωδικές τους φωνές ἔψαλαν τόσο κατά τή διάρκεια τῶν βαπτίσεων, ὅσο καί στή θεία Λειτουργία. Ἡ παρουσία ὄλων ἦταν ἀπαραίτητη καί ἔδωσε ιδιαίτερο χρῶμα στή μυσταγωγία. Στό «μετά φόβου» ἔπρεπε νά κοινωνήσουν γιά πρώτη φορά οἱ διακόνιστοι περὶ πού νεοφώτιστοι.

Τή στιγμή πού ετοίμαζα τή θεία Κοινωνία, σμήνη ἐντόμων πού ὀσμίστηκαν τό κρασί, πού θά γινόταν Αἷμα Κυρίου, ἄρχισαν νά στροβιλιζοῦνται τρελά γύρω ἀπό τό Δισκοπότηρο καί ἦταν τόσο ἐνοχλητικά ὥστε ἀνέθεσα σ' ἕναν σπουδαστή νά τά διώχνει, γιά νά μπορῶ νά μεταλαμβάνω τοὺς νεοφώτιστους.

Ὅταν τελείωσε ἡ θεία Κοινωνία, παρατήρησα ὅτι εἶχαν πέσει μέσα στό ἅγιο Ποτήριο ἀρκετά ἔντομα. Οἱ ἱεροσπουδαστές πού διακόνησαν τό Μυστήριον θυμήθηκαν πού τοὺς ἔλεγα στό μάθημα τῆς Τελετουργικῆς: « Ἄν καμία φορά, γιά ὅποιονδήποτε λόγο, πέσουν στό Δισκοπότηρο ἔντομα, εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νά τά καταλύσουμε ὅλα ὅπως εἶναι χωρίς νά ἀφαιρέσουμε τίποτε». Τοὺς εἶδα, λοιπόν, ὅτι ἄλλοτε ἔψαλαν χρῶμα καί μορφή, ιδιαίτερα ὁ διάκονος πού θά ἔπρεπε νά κάνει τήν κατάλυση. Ὅλοι μέ κοίταζαν περιέργα καί μέ τρόπο παρακλητικό, σά νά μοῦ ἔλεγαν: « Ἀπάλλαξέ μας ἀπ' αὐτή τή δοκιμασία!».

Τότε τοὺς κάλεσα, τοὺς ὑπενθύμισα τί λέγαμε στήν τάξη καί τοὺς εἶπα ὅτι ἐφόσον ἦταν ἡ πρώτη φο-

ρά πού μᾶς συνέβαινε κάτι τέτοιο, θά τοὺς ἔδειχνα πῶς ἀκριβῶς γίνεται ἡ κατάλυση. Πῆρα τό Δισκοπότηρο σά χέρια μου λέγοντας: «Αὐτό εἶναι τό ἅγιο Ποτήριον καί μέσα βρίσκεται μόνο τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Κυρίου» κι ἔτσι ὅπως τό κρατοῦσα, κατέλυσα διά μιᾶς ὅλο τό περιεχόμενο. Μαζί, φυσικά, καί ὅτι εἶχε πέσει ἀπό τά ἔντομα πού ὑπερίπταντο προηγουμένως, ὅπως καί τήν ὁποιαδήποτε ἀσθένεια, μεταδοτική ἢ μή, πού ἐνδεχομένως εἶχαν οἱ νεοφώτιστοι ἀδελφοί.

Ἡ σκέψη καί μόνο ὅτι κάποιος θά μπορούσε νά μολυνθεῖ μετέχοντας τῶν ἱερῶν Μυστηρίων ἀγγίζει τά ὅρια τῆς βλασηφίας. Ὁ Κύριος μόνον ἀγιάζει καί χαριτώνει, γιατί εἶναι ἡ Ζωή καί ἡ Ἀνάσταση. Ἡ θεία Κοινωνία εἶναι σύμφωνα μέ τοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας «φάρμακον ἀθανασίας» καί πηγὴ ζωῆς. Ἄλλωστε, ποτέ κανεὶς ἀνά τοὺς αἰῶνες δέν ἔπαθε τό παραμικρὸ ἀπὸ τή θεία Μετάληψη, οὔτε λαϊκὸς οὔτε κληρικὸς. Περίτρανα καταμαρτυρεῖται αὐτό στίς περιπτώσεις τῶν κληρικῶν πού διακονοῦν σά νοσηλευτικά ἰδρύματα, οἱ ὁποῖοι οὐδέποτε μολύνθηκαν ἀπὸ κάποια μεταδοτικὴ νόσο, ὅταν καταλύουν ὅτι ἔχει ἀπομείνει στό Ποτήριον μετὰ τή μετάληψη τῶν ἀσθενῶν.

Οἱ ἄπειροι σπουδαστές ἴσως νά περίμεναν σέ διάστημα λίγων ὥρων μετὰ τήν κατάλυση νά μέ δοῦν νά ὑποφέρω. Κάτω ἀπὸ ἄλλες συνθήκες, ἐκτός τῆς λειτουργικῆς καί μυστηριακῆς πραγματικότητας, θά μπορούσαν νά μοῦ ἔχουν μεταδοθεῖ κάποιες ἀσθένειες. Ἄν καί ἔχουν περάσει πολλὰ χρόνια ἀπὸ τότε, βρίσκομαι ἀκόμη μέ τίς ταπεινές μου δυνάμεις στίς «ἐπάλλξεις» τοῦ ἔργου τῆς ἱεραποστολῆς, χωρίς νά ἔχω ἀντιμετωπίσει, ὅπως εἶναι φυσικό, τό παραμικρὸ πρόβλημα. Αὐτό τό τυχαῖο γεγονός ἔδωσε τήν εὐκαιρία σέ ὄλους νά κατανοήσουν, πῶς ὅ, τι σχετίζεται μέ τή ζωή τῆς Ἐκκλησίας καί τά ἱερά Μυστήρια της, δέν εἶναι δυνατόν νά προσεγγίζεται μέ σχολαστικὸ τρόπο καί μέσα σά ὅρια τῆς μονοδιάστατης ἀνθρώπινης λογικῆς.

† Ὁ Κένυας Μακάριος

Ὁλιγοήμερο ὁδοίπο στό Μπου

Στιγμιότυπο ἀπὸ τὴν τέλεση τῶν εικοσιπέντε γάμων

Στὶς ἀρχὲς τοῦ περασμένου Αὐγούστου ἐπισκέφθηκε τὴν Ἐπισκοπὴ μας μιά ομάδα νέων ἀπὸ τὴν ἐνορία τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Λουμπαρδιάρη τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Τὴν ομάδα συνόδευσε στὸ ταξίδι τῆς ὁ π. Γεώργιος Σχοινάς καὶ ὁ διάκονος π. Νεκτάριος Στογιάννης. Σκοπὸς τῆς ἐπίσκεψης ἦταν ἡ συνδρομὴ στὸ ἱεραποστολικὸ ἔργο τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὴν περίοδο τοῦ Δεκαπενταύγουστου.

Τὴν Κυριακὴ 11 Αὐγούστου, προεξάρχοντας τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μπουρούντι καὶ Ρουάντας κ. Ἰννοκεντίου καὶ μὲ τὴ συμμετοχὴ τῶν ἐπισκεπτῶν καὶ τῶν ντόπιων κληρικῶν, τελέσθηκε ἡ θεία Λειτουργία στὸν Ἱερό

Τελώντας τὸ Μυστήριον τοῦ Βαπτίσματος

Ἀναμνηστικὴ φωτογραφία μὲ

ρικό ρούντι καί τή Ρουάντα

Ναό τοῦ Ὁσίου Ἀλεξίου Μπουραμάτας. Ὁ Ναός χτίσθηκε μέ τή γενναία οικονομική συνδρομή τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Λουμπαρδιάρη καί τοῦ φιλανθρωπικοῦ συλλόγου τοῦ Ὁσίου Ἀλεξίου τοῦ Ἄνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Ζώντας πραγματικά συγκινητικές στιγμές, πού θυμίζουν τοὺς πρώτους ἀποστολικούς χρόνους τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ Ἐπίσκοπος μέ τοὺς ἐθελοντές ἱεραποστόλους καί τοὺς ἰθαγενεῖς ἱερεῖς, τέλεσε στὸν ἴδιο ναό 60 βαπτίσεις καί 25 γάμους νέων Ὀρθόδοξων χριστιανῶν. Ἡ νεόφυτη αὐτὴ ἐνορία ἀριθμεῖ ἤδη ἑκατοντάδες πιστούς. Οἱ ἄνθρωποι μέ τὴν καρδιά τους ἀνοικτὴ, ζητοῦν τὸν πολύ-

Τὸ προαύλιο τοῦ ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στὴ Μπουζουμπούρα

τοὺς νεοφώτιστους πιστοὺς

Ὁ Θεοφ. κ. Ἰννοκέντιος μέ συνεργάτες τῆς ἱεραποστολῆς καί μικρὰ παιδιὰ

τιμο θησαυρό της Ὁρθοδοξίας. Δυστυχῶς ὁ θερισμός πολλός... οἱ δὲ ἐργάτες ὀλίγοι!..

Τὶς ἐπόμενες ἡμέρες ἐορτάστηκε μὲ κατάνυξη καὶ ἱεροπρέπεια ἡ Κοίμηση τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, μὲ ἐπίκεντρο τὸν ὁμώνυμο ναὸ στὴν πρωτεύουσα Μπουζουμπούρα. Σὲ ὅλες τὶς ἱερὲς ἀκολουθίες τῆς περιόδου τοῦ Δεκαπενταύγουστου προεξῆρχε ὁ ἐπίκωριος Ἐπίσκοπος.

Μετά τῆς θείας Λειτουργίας τῆς ἐορτῆς ἀκολούθησαν παραδοσιακοὶ χοροὶ ἀπὸ τοὺς νέους τοῦ Μπουρούντι καὶ κοινὴ τράπεζα γιὰ ὅλους τοὺς παρευρισκόμενους. Κάτω ἀπὸ τὴ σκέπη τῆς Παναγίας μητέρας μας, Ἀφρικανοὶ καὶ Ἕλληνες Ὁρθόδοξοι ἀδελφοί, ἐνώθηκαν καὶ συνεόρτασαν μὲ τὴν ἀγάπη πού ταιριάζει σὲ γνήσια παιδιὰ τοῦ Οὐράνιου Πατέρα.

Μὲ τὴ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ μετὰ ἀπὸ ἐπιπονες καὶ ἐργώδεις προσπάθειες τῆς Ἐπισκοπῆς μας ἐπιταχύνονται τὰ βήματα τοῦ ἀνοιγματος τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ στὴ Ρουάντα.

Τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ ἀναζήτηση τῶν Ρουαντέζων γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν μας εἶναι μεγάλο καὶ εἰλικρινές, μὲ τὸν ζῆλο τους νὰ αὐξάνει διαρκῶς.

Στὶς 17 Αὐγούστου ὁ Θεοφιλέστατος κ. Ἰννοκέντιος μὲ τοὺς ἕξ Ἑλλήδους συνεργάτες καὶ μὲ μιά ὁμάδα Ὁρθόδοξων γυναικῶν ἀπὸ τὴν Οὐγκάντα διοργάνωσαν κατηχητικὴ συνάντηση μὲ περίπου 500 κατοίκους τῆς Ρουάντας.

Ἡ συνάντηση περιελάμβανε εἰσαγωγικὴ ὁμιλία τοῦ Ἐπισκόπου κ. Ἰννοκεντίου, χωρισμὸ τῶν κατοίκων

τῆς Ρουάντα σὲ ὁμάδες ἐργασίας, καταληκτικὴ ὁμιλία καὶ κοινὸ γεῦμα. Δόθηκε ἡ εὐκαιρία στοὺς ντόπιους νὰ διατυπώσουν ἐρωτήσεις καὶ νὰ λάβουν τὶς δεούσες ἀπαντήσεις πάνω σὲ οὐσιαστικὰ ζητήματα πού ἀφοροῦν στὴν Ὁρθόδοξη πίστη.

Συνάντηση μὲ τοὺς κατηχούμενους στὴ Ρουάντα

** Ἀποψη ἀπὸ τὴν ὑπαίθρια θεία Λειτουργία στὴ Ρουάντα*

Τὴν ἐπόμενη ἡμέρα ἐγίνε ὑπαίθρια ἀρχιερατικὴ θεία Λειτουργία, πού μὲ πολὺ σεβασμὸ καὶ πνεῦμα κατάνυξης παρακολούθησαν ὡς κατηχούμενοι οἱ ἀδελφοί μας ἀπὸ τὴ Ρουάντα, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔκρυψαν τὴν ἐκπλήξη ἀλλὰ καὶ τὸν θαυμασμὸ τους γιὰ τὸν λειτουργικὸ πλοῦτο τῆς Ὁρθόδοξης Λατρείας.

Ὅταν ὁλοκληρώθηκε ἡ θεία Λειτουργία δόθηκε ἡ εὐκαιρία τῆς προσωπικῆς ἐπικοινωνίας μὲ τοὺς ντόπιους, οἱ ὁποῖοι μὲ φιλόξενα αἰσθήματα καὶ φιλοτιμία πολλὴ ἐτοίμασαν παραδοσιακὰ ἀφρικάνικα φαγητὰ καὶ παρέθεσαν στοὺς ἐπισκέπτες κοινὴ τράπεζα, πού θύμιζε στὴν ἀπλότητά της καὶ στὸν ἐνθουσιασμὸ τῶν συμμετεχόντων

τὶς πρωτοχριστιανικὲς «ἀγάπες».

Ἀναχωρώντας ἀπὸ τὴν πολυπαθὴ καὶ καταματωμένη χώρα τῆς Ρουάντας κρατήσαμε στό φυλακτήριό τῆς καρδιάς μας, ὡς πολῦτιμο ἀδάμαντα, τὸ εἰλικρινές καὶ ἀνυπόκριτο ἐνδιαφέρον ὄλων αὐτῶν τῶν βασανισμένων ἀνθρώπων νὰ γνωρίσουν τὴν Ἀλήθεια. Ὁ Κύριος ἀνοίγει τὸν δρόμο τῆς σωτηρίας, ἐμεῖς ἄς εὐχνηθοῦμε μόνο νὰ γίνε τὸ ἅγιο θέλημά Του.

Ἀπὸ τὴν Ἐπισκοπὴ Μπουρούντι καὶ Ρουάντας

Σκηνές από την καθημερινότητα στό Β. Καμερούν

1. Τυπική εικόνα μητέρας με το μικρό παιδί της.
2. Αυτόσχέδιο παιδικό παιχνίδι κοντά στη γεώτρηση της Έκκλησίας.
3. Άποψη υπαίθριας λαϊκής αγοράς.
4. Μεταφορικό μέσο.
- 5.-6. Χώρος πώλησης υλικών για την κατασκευή των «μπουκαρού» (άχυροκαλύβων).
7. Παραδοσιακή άλλεση του «μίλι-μίλι» (τοπικού καλαμποκιού), βασικού είδους διατροφής.
- 8.-9. Χειρωνακτικές αγροτικές εργασίες.

* Τά σιγμιότυπα κατέγραψε με το φακό της φωτογραφικής μηχανής του ό Σεβ. Μητροπολίτης Καμερούν κ. Γρηγόριος, ό όποίος εύγενώς μās διέθεσε τό ύλικό πρός δημοσίευση.

ΠΡΩΤΟ ΕΤΗΣΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΝΕΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΜΠΡΑΖΑΒΙΛ ΚΑΙ ΓΚΑΜΠΟΝ

Μέ την εύλογία και τις πατρικές ευχές του Μακαριωτάτου Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας και πάσης Ἀφρικῆς κ. Θεοδώρου Β΄, πραγματοποιήθηκε μέ ἐπιτυχία στήν πόλη Dolisie τοῦ Κονγκό, τό Α΄ Ἐτήσιο Συνέδριο Ὁρθοδόξων Νέων τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Μπραζαβίλ και Γκαμπόν, μέ γενικό θέμα: «Οἱ νέοι τοῦ Κονγκό μετέχουν ἐνεργά στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας».

Στό συνέδριο ἔλαβαν μέρος 32 νέοι ἡλικίας 18 ἕως 30 ἐτῶν, ἐκπροσωπώντας ὅλες τίς ἐνοριακές κοινότητες τῆς Ἐπισκοπῆς. Οἱ νέοι αὐτοί μετέχουν ἐνεργά και μέ συγκεκριμένες ἀρμοδιότητες, στούς τομεῖς τοῦ νεανικοῦ ποιμαντικοῦ - ἱεραποστολικοῦ ἔργου. Θά πρέπει νά σημειωθεῖ, ἐπίσης, ἡ ἰσοτίμη συμμετοχή τῶν γυναικῶν στίς ἐργασίες τοῦ Συνεδρίου.

Οἱ εἰσηγήσεις, τίς ὁποῖες παρουσίασαν οἱ ἴδιοι οἱ συμμετέχοντες, κινήθηκαν στίς κάτωθι θεματικές ἐνότητες: α. «Ὁργάνωση ἐνοριακῶν ἐπιτροπῶν νεότητος - τρόπος λειτουργίας - διαμόρφωση κανονισμοῦ λειτουργίας», β. «Συμμετοχή τῶν νέων στό κοινωνικό και φιλανθρωπικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας», γ. «Συμμετοχή τῶν νέων στό ἱεραποστολικό και κατηχητικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας», δ. «Συμμετοχή τῶν γυναικῶν στή δομή, τή ζωή και τίς δράσεις τῆς Ἐκκλησίας», ε. «Συμμετοχή τῶν νέων στή λειτουργική ζωή τῆς Ἐκκλησίας».

Εἰσηγήσεις, ἐπίσης, ἀνέπτυξαν κατά τή διάρκεια τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου και οἱ κληρικοί τῆς Ἐπισκοπῆς π. Μάξιμος Oumba, ἐφημέριος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Pointe Noire, ὁ π. Μπερνάρ Diafouka, ἐφημέριος τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Brazzaville, ὁ π. Σιλουανός Nkougou, ἐφημέριος τοῦ ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου Nkayi και ὁ π. Δημήτριος Otomba, ἐφημέριος τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης Dolisie.

Τήν ἑναρξη τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου ἐπευλόγησε ὁ Μακαριώτατος μέ τήν ἀποστολή τοῦ μηνύματος τό ὁποῖο ἀκοιουθεῖ:

«Άγαπητά καί εὐλογημένα τέκνα μου ἐν Κυρίῳ,
Διά τοῦ παρόντος Πατριαρχικοῦ Γράμματος χαιρε-
τίζουμε τήν ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν τοῦ “Α΄ Ἐτήσιου
Συνεδρίου Ὁρθοδόξων Νέων τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς
Κονγκό – Μπραζαβίλ καί Γκαμπόν”. Οἱ νέοι, κατά
κύριο λόγῳ, εἶναι ἀποδέκτες μηνυμάτων. Εἶναι
ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι δέχονται συνεχῶς μηνύματα ὅσον
ἀφορᾶ στή ζωή, τά ἰδανικά, τίς ἀρχές, τά ὄραματα,
τίς ἀνθρώπινες σχέσεις, τήν κοινωνική δομή καί τό-
σα ἄλλα. Παράλληλα οἱ νέοι διαθέτουν τήν εἰλικρι-
νή θέληση καί τήν ἀδάμαστη ἐνέργεια γιά ἓνα ἐπι-
δοφόρο μέλλον.

Εὐχομαι καί προσεύχομαι αὐτή ἡ δεκτικότητα, ἡ
θέληση καί ἡ ἐνέργεια τῶν νέων ἀνθρώπων, στά

Στιγμιότυπο ἀπό τόν τόπο τῆς διεξαγωγῆς τοῦ Συνεδρίου

πλαίσια τῶν ποικίλων δράσεων τῶν ἐνοριακῶν κοι-
νοτήτων τοῦ Κονγκό, νά ριζώσει στό ἀειθαλές δέν-
δρο τῆς Ὁρθοδοξίας καί νά γίνεи συγκοινωνός τῶν
αἰώνιων ἀξιῶν τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, πού εἶναι ὁ φω-
τισμός καί ἡ ἀγιότητα, ὡς καρπός ἀγάπης, εἰρήνης,
προσευχῆς καί συμμετοχῆς στή λειτουργική καί ἐν
γένει κοινωνική ζωή τῆς Ἐκκλησίας.

Πατρικῶς παροτρύνω ὄλους σας νά ἐργασθεῖτε
μέ προαίρεση ἀγαθῆ καί πνεῦμα ἐποικοδομητικό,
ὑπό τῆ συνετῆ καθοδήγηση τοῦ Θεοφιλεστάτου
Ἐπισκόπου Κονγκό - Μπραζαβίλ καί Γκαμπόν κ.
Παντελεήμονος, ὥστε οἱ προβλήματα, οἱ ἀνψ-
συχίες καί οἱ προτάσεις σας νά μετασχηματιστοῦν σέ

πράξη, μέ κριτήριο τήν προσφορά τῆς Ὁρθοδόξου
Ἐκκλησίας στό παρόν καί τό μέλλον τῆς νεολαίας
τῆς χώρας.

Μέ αὐτές τίς πατρικές σκέψεις συγχαίρω τόν Θεο-
φιλέστατο Ἐπίσκοπο γιά τήν ἐμπνευσμένη πρωτο-
βουλία του, ἐπευλογῶ τίς ἐργασίες τοῦ Συνεδρίου
σας καί καλῶ ὄλους σας νά συνεισφέρετε στήν ἐπι-
τυχία του, μέ τό νεανικό σας παλμό, τά ἀγνά ὄρα-
ματά σας καί κυρίως μέ τήν ἀνόθευτη ἀγάπη σας
στό Σωτήρα Χριστό.

Μέ πατρικές εὐχές καί πατριαρχικές εὐλογίες
Θεόδωρος Β΄
Πάπας καί Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας
καί πάσης Ἀφρικῆς»

Χαιρετισμό ἀπνύθινε μέ ἐπιστολή του ἀπό τό Πα-
ρίσι, ὅπου βρισκόταν γιά ὑπηρεσιακοῦς λόγους, ὁ
Ἐξοχώτατος κ. Σεραφεῖμ Bhalat, Σύμβουλος τοῦ
Προέδρου τῆς Δημοκρατίας τοῦ Κονγκό, Διευθυ-
ντής Δημοσίῳν Ἔργων τῆς χώρας καί Πρόεδρος
τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ναοῦ τῆς Ἀνα-
στάσεως τοῦ Κυρίου Brazzaville. Στό Συνέδριο πα-
ρέστησαν, ἀκόμη, ἐκπρόσωποι τῶν πολιτειακῶν,
στρατιωτικῶν, δικαστικῶν καί θρησκευτικῶν ἀρχῶν
τῆς περιφέρειας Niari.

Κηρύσσοντας τήν ἔναρξη τοῦ Συνεδρίου ὁ Θεοφι-
λέστατος Ἐπίσκοπος κ. Παντελεήμων ἀπευθύνθηκε
στούς παρευρισκόμενους μέ τήν ἐξῆς εἰσαγωγική
ὁμιλία:

«Αἰδεσιμότατοι, Ἐξοχώτατοι καί ἀγαπητά μου παι-
διά,

Μέ τῆ χάρη τοῦ Θεοῦ καί τίς πατρικές εὐχές καί
εὐλογίες τοῦ Μακαριωτάτου Πάπα καί Πατριάρχου
Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς κ.κ. Θεοδώρου
Β΄, σᾶς ὑποδέχομαι σήμερα μέ πολλή χαρά στόν ἱε-
ρό ναό τῆς Ἀγίας Εἰρήνης, στήν ἐνοριακή κοινότη-
τα τοῦ Dolisie, προκειμένου νά ἀρχίσουμε τίς ἐργα-
σίες τοῦ «Α΄ Ἐτήσιου Συνεδρίου Ὁρθοδόξων Νέων
τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Κονγκό - Μπραζαβίλ καί Γκα-
μπόν».

Ὁ ὅρος «Συνέδριο» χαρακτηρίζει γενικά τήν ὁποι-
αδήποτε συγκέντρωση ἐιδικῶν ἢ ἐντεταλημένων σέ
σύσκεψη γιά λήψη ἀποφάσεων ἢ συζήτηση θεμά-

των ἢ ἐξέταση κάποιων ζητημάτων. Αὐτός ἀκριβῶς εἶναι καί ὁ δικός μας σκοπός. Τό Συνέδριο αὐτό, χωρίς νά διεκδικεῖ τήν ἀναγνώριση μιᾶς ἐπιστημονικῆς διασκέψεως «*ύψηλοῦ*» ἐπιπέδου, εἶναι μιᾶ συνάντηση ἐκπροσώπων τῶν Ὁρθόδοξων νέων τοῦ Κονγκό, τοῦ μέλλοντος τῆς πατρίδος μας καί τῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀρμοδιότητες στίς ἐνοριακές κοινότητες πού ἀνήκουν καί καλοῦνται νά καταθέσουν ἀνοικτά τίς θέσεις καί τίς προτάσεις τους, γιά τό συντονισμό τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου τῆς νεότητος. Αὐτές τίς θέσεις σας, μαζί μέ τίς προτάσεις σας -οἱ ὁποῖες πάντοτε πρέπει νά εἶναι σύμφωνες μέ τήν Ὁρθόδοξη διδασκαλία- καλοῦμαστε ἐδῶ νά συζητήσουμε, νά ἐπεξεργαστοῦμε καί νά μεταφέρουμε καί στούς ὑπόλοιπους Ὁρθόδοξους νέους τῶν ἐνοριῶν μας, σέ τοπικές συνάξεις νεολαίας πού θά πραγματοποιηθοῦν σέ κάθε πόλη, μετά τό τέλος τῶν μεγάλων διακοπῶν.

Ζητοῦμε, παράλληλα, νά ὀργανώσουμε συστηματικά τίς ἐνοριακές νεανικές ἐπιτροπές, ὥστε ὅλες νά συντονίσουν τίς προσπάθειές τους, ὑπό τήν καθοδήγηση καί εὐθύνη τοῦ Ἐπισκόπου, γιά νά πορεύονται συντεταγμένα καί ἀποτελεσματικά πρὸς δόξαν Θεοῦ, πρὸς πνευματική πρόοδο τῶν νέων καί δημιουργική παρουσία τους μέσα στήν εὐγενική κοινω-νία τοῦ Κονγκό.

Τό γενικό θέμα τοῦ Συνεδρίου μας εἶναι: «*Οἱ Ὁρθόδοξοι νέοι τοῦ Κονγκό μετέχουν ἐνεργά στή ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας*».

Τί εἶναι ὅμως ἡ Ἐκκλησία; Ἐκκλησία εἶναι τό Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πού ἔχει ὡς κεφαλὴ τὸν ἴδιο τὸν Χριστό. Μέλη αὐτοῦ τοῦ σώματος εἶναι ὅλοι οἱ βαπτισμένοι Ὁρθόδοξοι χριστιανοί, οἱ

ὁποῖοι βρίσκονται σέ ὀργανική σχέση καί ἐξάρτηση τόσο πρὸς τὴν Κεφαλὴ τους, δηλαδή τὸν Χριστό, ὅσο καί μεταξύ τους. Κοινός σκοπός τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ ἁγιασμός πού συντελεῖται μέ τὴ συμμετοχὴ στὴ μυστηριακὴ ζωὴ, μέ ἐπίκεντρο τὴ θεία Εὐχαριστία καί τὴν ἐξ αὐτῆς ἀπορρέουσα ἔμπρακτε ἔκφραση τῆς ἀγάπης στίς μεταξύ τους σχέσεις.

Τὴ συνολικὴ εὐθύνη γιά τὴ ζωὴ, τὴν κατάλληλη ὀργάνωση καί τίς δραστηριότητες τῆς Ἐκκλησίας ἔχει ὁ ἐπίσκοπος. Ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος, Ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας, ἓνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους Πατέρες καί διδασκάλους τῆς Ὁρθοδοξίας πού ἔζησε τὸν Α΄ αἰώνα μ. Χ. στὴν Ἀσία, λέγει πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Σμύρνης: «Ὅλοι νά ἀκολουθεῖτε τὸν ἐπίσκοπο, ὅπως ὁ Χριστὸς τὸν Πατέρα Του, καθὼς καί τὸ σύνολο τῶν ἱερέων (νά τὸν ἀκολουθεῖ)... Κανένας ἀπὸ αὐτοὺς πού ἀνήκουν στὴν Ἐκκλησία νά μὴν πράττει κάτι ξεχωριστὰ ἀπὸ τὸν ἐπίσκοπο. Ἐκείνη

Κληρικός τῆς Ἐπισκοπῆς στό βῆμα

νά θεωρεῖται βέβαιη Εὐχαριστία, ἡ ὁποία προέρχεται ἀπὸ τὸν ἐπίσκοπο... Ὅπου τυχόν ἐμφανιστεῖ ὁ ἐπίσκοπος, ἐκεῖ νά εἶναι τό πλῆθος (τῶν πιστῶν), ὅπως ἀκριβῶς ὅπου εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἐκεῖ εἶναι καί ἡ Ἐκκλησία στό σύνολό της...". Γίνεται, ἐπομένως, σαφές ὅτι χωρίς τὸν ἐπίσκοπο δέν μπορεῖ νά ὑπάρχει Ἐκκλησία.

Στὴν πορεία τῶν αἰώνων, ὡστόσο, μέ τὴν ἐπακόλουθη αὐξηση τῶν πιστῶν καί τὴ γεωγραφικὴ τους ἐξάπλωση, ἡ Ἐκκλησία προχώρησε στὴ δημιουργία τῶν ἐνοριῶν ἀναθέτοντας τὴν ποιμαντικὴ τους εὐθύνη στοὺς πρεσβυτέρους.

Ἡ ἐνορία, ὅμως, ὑπὸ τὴν ποιμαντικὴ εὐθύνη τοῦ ἐφημερίου, δέν ἀποτελεῖ αὐτοτελεῖ εὐχαριστιακὴ

κοινότητα, ἀλλὰ προέκταση τῆς Εὐχαριστιακῆς ὑπό τόν ἐπίσκοπο συνάξεως. Γι' αὐτό ἡ παρουσία τοῦ ἐπισκόπου στή λατρευτική σύναξη τῆς ἐνορίας, ἀκόμη κι ὅταν ἀπουσιάζει, δηλώνεται μέ τή μνημόνευση τοῦ ὀνόματός του καί κυρίως μέ τό ἀντιμήνσιο, πού βρίσκεται πάντοτε πάνω στήν ἀγία Τράπεζα καί φέρει τή δική του ὑπογραφή.

Βλέπετε, λοιπόν, ὅτι στό κέντρο τῆς Ἐκκλησίας εἶναι πάντοτε ἡ θεία Εὐχαριστία, ἀφοῦ ἐκεῖ ἐνώνονται ἄρρηκτα ὅλοι οἱ πιστοί μέ τόν Σωτήρα Χριστό καί μεταξύ τους, διά τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος Αὐτοῦ, μέ σκοπό τόν ἁγιασμό ὅλου τοῦ κόσμου διά τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἐπειδή πρέπει νά γνωρίζουμε ὅλες τίς παραπάνω ἀλήθειες τῆς Ὁρθοδοξίας μας, ἔχουμε ἀνάγκη ἀπό τήν κατήχηση, δηλαδή τή γνώση τῆς πίστεώς μας, καί στή συνέχεια τήν ἀπόλυτη ἐφαρμογή τῶν ἀρχῶν τῆς στήν καθημερινή

μας ζωή. Λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος στούς Γαλάτες (κεφ. 5, 19-26): «φανερὰ δέ ἐστὶ τὰ ἔργα τῆς σαρκός, ἅτινά ἐστι μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, εἰδωλολατρία, φαρμακεία, ἐχθραὶ, ἔρεις, ζῆλοι, θυμοί, ἐριθείαι, διχοστασίαι, αἰρέσεις, φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κῶμοι καί τὰ ὅμοια τούτοις, ἃ προλέγω ὑμῖν καθὼς καί προεῖπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν. Ὁ δέ καρπός τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δέ τοῦ Χριστοῦ τήν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καί ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, Πνεύματι καί στοιχῶμεν. Μὴ γι-

νώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλοῦμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες».

Νά γιατί καταλήξαμε ἀπό κοινοῦ στό κεντρικό θέμα τοῦ Συνεδρίου μας. Διότι δέν ἀρκεῖ μόνον νά μετέχουμε στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ νά μετέχουμε σωστά, ὀρθά, ὡς αὐθεντικοί Ὁρθόδοξοι χριστιανοί. Γι' αὐτό Συνεδριό μας μαζί ἐπιλέξαμε τίς ἐπιμέρους θεματικές ἐνότητες, οἱ ὁποῖες καλύπτουν τό φάσμα τῆς ἐκκλησιαστικῆς δράσης. Μέσα ἀπό τήν

ἀνάπτυξή τους θά ἐκφράσετε ἐλεῦθερα τίς ἀπόψεις σας καί θά προτείνετε τοὺς τρόπους τῆς προσωπικῆς σας συμμετοχῆς. Οἱ ἱερεῖς τῆς Ἐπισκοπῆς μας, ἐπίσης, θά σᾶς μεταφέρουν τήν ποιμαντική καί ἱεραποστολική τους ἐμπειρία στοὺς συγκεκριμένους τομεῖς.

Στό Συνεδριό μας συμμετέχουν καί γυναῖκες. Αὐτό εἶναι φυσικό καί αὐτονόητο, ἐφόσον ὁ ἴδιος ὁ Χριστός διακήρυξε τήν ἁρμονική ἰσότητα καί

Ὁρθόδοξος νέος τοποθετεῖται στὰ θέματα τῆς συνάντησης

συνύπαρξη τῶν δύο φύλων ξεπερνώντας τίς κοινωνικές καί ἱστορικές προκαταλήψεις τῆς ἐποχῆς του καί ὄλων τῶν ἐποχῶν μετά ἀπό Αὐτόν. Καί πάλη σᾶς θυμίζω τοὺς λόγους τοῦ ἀποστόλου Παύλου στήν ἐπιστολή του πρὸς Γαλάτας (κεφ. 3, 28): «οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ, οὐδέ Ἕλλητι, οὐκ ἐν δοῦλος οὐδέ ἐλεύθερος, οὐκ ἐν ἄρσεν καί θῆλυ· πάντες γάρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ».

Ὅπως κάθε εἶδος διάκρισης, εἴτε ἀνάμεσα στίς ἐθνικότητες εἴτε στήν κοινωνική ἱεραρχία, τήν ταξική διαστρωμάτωση καί καταγωγή ἔχει καταργηθεῖ στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἔτσι καί ἡ διάκριση ἀνάμεσα στὰ δύο φύλα δέν ἰσχύει. Γυναίκα καί ἄνδρας, ἄνδρας καί γυναίκα, λειτουργοῦν ὡς «ἓνα πρόσω-

πο» ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Καί αὐτό, φυσικά, μπορεῖ νά ἐπιτευχθεῖ μέσα ἀπό τήν πίστη, τήν παράδοση τῆς ζωῆς τόσο τοῦ ἀνδρα ὅσο καί τῆς γυναίκας στόν Κύριο.

Βεβαίως γι' αὐτό ὅταν ἡ Ἐκκλησία τιμᾷ τή μνήμη κάποιας ἁγίας γυναίκας ὑπενθυμίζει στούς πιστούς αὐτή τήν ἀδιατάρακτη ἐνότητα τῶν προσώπων πού ὑπάρχει στήν πίστη της, χωρίς διακρίσεις φύλου, ἐθνικότητας, γλώσσας κ.λπ. Παράλληλα ὑπενθυμίζει ὅτι ὁ Χριστός ἐκ γυναικός ἤλθε στόν κόσμο καί στό πρόσωπο τῆς Παναγίας μητέρας Του ἡ γυναίκα τιμᾶται μέ τήν ὑψηλότερη θέση πού θά μπορούσε νά ἰάβει ἄνθρωπος ἐναντι τοῦ Θεοῦ.

Κλείνοντας τό σύντομο χαιρετισμό μου θά ἤθελα νά σᾶς τονίσω ὅτι ἐφέτος προτίμησα νά ἀκουστεῖ καθαρά ἡ δική σας φωνή μέσα στήν Ἐκκλησία τοῦ Κονγκό. Μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ θά ἀκολουθήσει ἕνας νέος κύκλος ξεχωριστῶν συνάξεων γιά τούς ἱερεῖς, γιά τούς κατηχητές καί γιά τούς ὑπευθύνους ὄλων τῶν τομέων δράσης τῆς Ἐκκλησίας.

Εὐχαριστῶ ἀπό καρδιᾶς ὄλους ἐκείνους πού ἐργάσθηκαν γιά τήν ὑποδειγματική διοργάνωση αὐτοῦ τοῦ Συνεδρίου, ὡς καί τούς καλοῦς ἱερεῖς καί τίς ἐκκλησιαστικές ἐπιτροπές τῶν ἐνοριῶν μας,

ἐνῶ χαιρετῶ μέ βαθιά τιμή καί εὐγνωμοσύνη τούς ἐκπροσώπους τῶν ἀρχῶν τοῦ Νιαρί, οἱ ὁποῖοι σήμερα βρίσκονται κοντά μας.

Δοξολογώντας τό Πανάγιο Ὄνομα τοῦ Θεοῦ κηρύσσω τήν ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου μας καί εὐχομαι καλή ἐπιτυχία στούς σκοπούς του. Σᾶς Εὐχαριστῶ!».

Τίς ἡμέρες πού ἀκολούθησαν οἱ νέοι καί οἱ νέες τῆς Ἐκκλησίας μας, μέ ὑποδειγματική συμπεριφορά, σύνεση καί ἀξιομνημόνευτη ὑπευθυνότητα, συμμετείχαν στίς συναντήσεις τοῦ Συνεδρίου, ἀναπτύσσοντας ἐνδιαφέρουσες τοποθετήσεις καί ἀξιόλογες σκέψεις, ἐνῶ παράλληλα πραγματοποίησαν ἐποικοδομητικές δραστηριότητες μέ μικρά παιδιά τοῦ παρακείμενου Ὀρφανοτροφείου τῆς Ἐπισκοπῆς. Δόθηκε σέ ὄλους ἡ εὐκαιρία τῆς ἀλληλογνωριμίας, τῆς ἀνταλλαγῆς ἀπόψεων, τῆς διασκέδασης καί φυσικά τῆς συμμετοχῆς στή λειτουργική ζωή.

Τήν Κυριακή 28^η Ἰουλίου στόν Ἱερό Ναό τῆς Ἁγίας Εἰρήνης

ἔγινε ἀρχιερατική θεία Λειτουργία ἀπό τόν ποιμενάρχη μας, ἡ ὁποία ἐπισφράγισε τήν περάτωση τῆς προαναφερθείσας ποιμαντικῆς πρωτοβουλίας τῆς Ἐπισκοπῆς μας γιά τή νεότητά της.

Ἐτερος νέος ἐκφράζει τίς ἀπόψεις του στό Συνέδριο

Ἡ θεία Λειτουργία στό Ναό τῆς Ἁγίας Εἰρήνης

Ἀπό τήν Ἱερά Ἐπισκοπή Μπραζαβίλ καί Γκαμπόν

Ἑρώτηση:

Ἐπιτρέπεται νά βαπτίζουμε τό ἴδιο πρόσωπο δύο φορές;

Ἀπάντηση:

Ἡ ἐρώτηση αὐτή δημιουργήθηκε ἀπό τό γεγονός ὅτι μερικοί ἀπό τοὺς οικονομικούς μετανάστες στήν Ἑλλάδα, προκειμένου νά ἔχουν γιά τὰ παιδιά τους δύο - τρεῖς ἀναδόχους, οἱ ὁποῖοι θά τὰ ἐνισχύουν καί οικονομικῶς, καταφεύγουν σέ διπλή ἢ καί τριπλή βάπτισμα αὐτῶν.

Ὡστόσο ὁ μζ (47ος) ἀποστολικός κανόνας ἀπαγορεύει καί στόν ἐπίσκοπο καί στόν πρεσβύτερο νά ξαναβαπτίσει γιά δεύτερη ἢ τρίτη φορά «τόν κατά ἀλήθειαν ἔχοντα βάπτισμα», αὐτόν δηλαδή πού ἔχει δεχθεῖ τό βάπτισμα πού παραδόθηκε «τόσον ἀπό τόν Κύριόν μας, ὅσον καί ἀπό τοὺς θεῖους Ἀποστόλους, καί ἁγίους Πατέρας» (Πηδάλιον, σελ. 55-56).

Καί τοῦτο, «ἐπειδή καί ἓνας ἐστάθη ὁ σταυρός καί ὁ θάνατος τοῦ Κυρίου, εἰς τῶν ὁποίων τόν τύπον τό βάπτισμα γίνεται» (ὁπ. παρ., σελ. 56), ἐνῶ «μέ τόν δεύτερον αὐτόν ἀναβαπτισμόν» ἀνασταυρῶνουμε «τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ» (ὁπ. παρ., σελ. 57). Ἔνεκα

τούτου καί οἱ κληρικοί καί οἱ ἀνάδοχοι πρέπει νά ἐξετάζουν μέ προσοχή τίς αἰτήσεις βαπτίσεως, ὥστε νά μὴ ἐμπλέκονται σέ τέτοιες περιπτώσεις ἀντικανονικές καί παράνομες.

Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά ἰδίως οἱ κληρικοί ὀφείλουν νά ἔχουν ὑπόψη τους τόν πδ' (84ο) κανόνα τῆς Πενθέκτης Οἰκουμ. Συνόδου, ὁ ὁποῖος ὀρίζει: «Τοῖς κανονικοῖς τῶν Πατέρων θεσμοῖς κατακολουθοῦντες, ὀρίζομεν καί περί τῶν νηπίων, ὡσάκις μὴ εὐρίσκωνται βέβαιοι μάρτυρες, οἱ ταῦτα ἀναμφιβόλως βαπτισθέντα εἶναι λέγοντες, καί οὐδέ αὐτά διά τήν κείραν (= ἡλικία), περί τῆς

παραδοθείσης αὐτοῖς μυσταγωγίας ἀποκρίνασθαι ἐπιτηδείως ἔχωσι, χωρὶς τινος προσκόμματος ὀφείλουν ταῦτα βαπτίζεσθαι, μήποτε ὁ τοιοῦτος δισταγμός ἀποστερήσῃ αὐτά τῆς τοιαύτης τοῦ ἁγιασμοῦ καθάρσεως» (ὁπ. παρ., σελ. 294). Τά ἴδια ὀρίζει καί ὁ οβ' (π') καν. τῆς Καρθαγένης.

Ἔτσι τὰ βρέφη ἢ τὰ νήπια, τὰ ὁποῖα «εὐρέθησαν ἐρριμμένα εἰς δρόμους ἢ εἰς τὰς θύρας τῶν Ἐκκλησιῶν, ὡς τοῦτο συμβαίνει εἰς τὰ νόθα παιδιά, καί ἀγνοοῦνται ἂν ἦναι βαπτισμένα» (ὁπ. παρ., σελ. 294, ὑποσ. 1) χωρὶς κανένα «δισταγμό» ἢ «πρόσκομμα» πρέπει νά βαπτίζονται.

Πρέπει νά διευκρινισθεῖ, ἐπίσης, ὅτι δέν ἔχομε βάπτισμα καί τοῦ κυοφορουμένου ἐμβρύου στήν περίπτωση πού ἡ μητέρα του βαπτίστηκε κατά τήν κυοφορία του (Πρβλ. σ' καν. Νεοκαισαρείας). Ἐπομένως μπορούμε τό γεννηθέν

βρέφος νά τό βαπτίσουμε καί δέν ἔχομε δεύτερο βάπτισμα σ' αὐτήν τήν περίπτωση. Συνεπῶς μπορούμε καί τήν κυοφορούσα μητέρα νά βαπτίζουμε «ὅποτε βούληται» καί νά μὴ ἀναμένουμε πρῶτα νά γεννήσῃ.

Γενικό συμπέρασμα: Μέ πολὺ μεγάλη προσοχή καί διάκριση ὀφείλουν οἱ κληρικοί νά ἀπεργάζονται καί νά συντελοῦν στή σωτηρία καί τῆ δική τους καί τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Ἦ ὀχι λιγότερη σύνεση καί συνέπεια πρέπει νά ἔχουν καί οἱ λαϊκοί.

Παν. Ἰ. Μπούμης

Οικονομική συμβολή του Γραφείου Έξωτερικῆς Ίεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας κατά τό γ' τρίμηνο τοῦ 2013

Ἀπό τό Γραφεῖο Έξωτερικῆς Ίεραποστολῆς ἐστάλησαν στίς
Ίεραποστολικές χώρες, τά κάτωθι:

Κένυα:

• Μισθοί 143 ἰθαγενῶν κληρικῶν	12.870
• Συντάξεις 18 κληρῶν κληρικῶν	810
	13.680 €

Μουάνζα:

• Μισθοί 43 ἰθαγενῶν κληρικῶν	3.870
• Ἐπίδομα ἱεραποστολικῶς ἐργαζομένων	200
	4.070 €

Ουγκάντα:

• Μισθοί 48 ἰθαγενῶν κληρικῶν	4.320
• Συντάξεις 9 κληρῶν κληρικῶν	405
• Γιά τό ἱεραποστολικό ἔργο ἐκ δωρεῶν	1.596
	6.321 €

Κογκό:

• Μισθοί 34 ἰθαγενῶν κληρικῶν	3.150
• Γιά τό ἱεραποστολικό ἔργο ἐκ δωρεῶν	50
	3.200 €

Μπουρούντι:

• Μισθοί 4 ἰθαγενῶν κληρικῶν	360 €
------------------------------	--------------

Μπραζαβίλ:

• Μισθοί 9 ἰθαγενῶν κληρικῶν	810
• Ἐπίδομα ἱεραποστολικῶς ἐργαζομένου	200
• Γιά τό ἱεραποστολικό ἔργο ἐκ δωρεῶν	2.400
	3.410 €

Καμερούν:

• Μισθοί 16 ἰθαγενῶν κληρικῶν	1.440
• Συντάξεις 4 κληρῶν κληρικῶν	180
• Ἐπίδομα ἱεραποστολικῶς ἐργαζομένου	200
	1.820 €

Τσάντ:

• Μισθοί 2 ἰθαγενῶν κληρικῶν	180 €
------------------------------	--------------

Γκάνα:

• Μισθοί 22 ἰθαγενῶν κληρικῶν	1.980
• Συντάξεις 7 κληρῶν κληρικῶν	315
	2.295 €

Ἀκτή Ἐλεφαντοστοῦ:

• Μισθός 1 ἰθαγενοῦς κληρικοῦ	90 €
-------------------------------	-------------

Σιέρα Λεόνε:

• Μισθοί 3 ἰθαγενῶν κληρικῶν	270 €
------------------------------	--------------

Νιγηρία:

• Μισθοί 23 ἰθαγενῶν κληρικῶν	2.070
• Συντάξεις 5 κληρῶν κληρικῶν	225
	2.295 €

Μπενίν:

• Μισθοί 5 ιθαγενών κληρικών	450
• Συντάξεις 2 κληρικών	90
	<hr/> 540 €

Μαδαγασκάρη:

• Μισθοί 25 ιθαγενών κληρικών	2.250
• Επίδομα ιεραπ. εργαζομένου	200
	<hr/> 2.450 €

Ζάμπια:

• Μισθοί 2 ιθαγενών κληρικών	180 €
------------------------------	-------

Μαλάουι:

• Μισθοί 5 ιθαγενών κληρικών	450 €
------------------------------	-------

Κολλουέζι:

• Μισθοί 61 ιθαγενών κληρικών	5.490
• Συντάξεις 3 κληρικών	135
• Επίδομα ιεραπ. εργαζομένων	200
	<hr/> 5.825 €

Ζιμπάμπουε:

• Μισθοί 7 ιθαγενών κληρικών	630 €
------------------------------	-------

Ντάρ Ές Σαλαάμ

• Μισθοί 17 ιθαγενών κληρικών	1.530 €
-------------------------------	---------

Κορέα:

• Μισθοί 8 ιθαγενών κληρικών	720
• Επίδομα ιεραποστολικώς εργαζομένου	200
• Γιά τό ιεραποστολικό έργο έκ δωρεών	50
	<hr/> 970 €

Ίνδία:

• Μισθοί 11 ιθαγενών κληρικών	990
• Επίδομα ιεραπ. εργαζομένου	200
	<hr/> 1.190 €

Ίνδονησία:

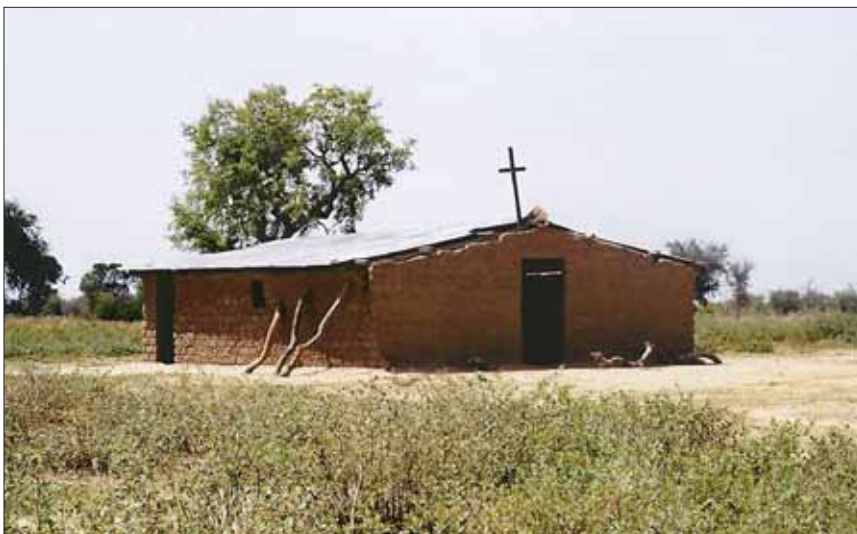
• Μισθοί 9 ιθαγενών κληρικών	810
------------------------------	-----

Φιλιππίνες:

• Μισθοί 8 ιθαγενών κληρικών	720 €
------------------------------	-------

Χόνγκ Κόνγκ:

• Γιά τό ιεραποστολικό έργο έκ δωρεών	200 €
---------------------------------------	-------

Πλινθόκτιστος ναός στήν Κένυα

“Ουεις τῆς ἱεραποστολῆς καί τῆς ὀρθόδοξης μαρτυρίας...”

Χαλκίδα 24 Ιουλίου 2013

Θεοφιλέτατε, Πάτερ και Δέσποτα,

Ονομάζομαι Κωνσταντίνος Πριμικύριος, προέρχομαι από την πόλη της Χαλκίδας και είμαι φοιτητής της Θεολογικής Σχολής, του Τμήματος της Θεολογίας του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Μέσω αυτών της επιστολής, θα ήθελα να σας εκφράσω τις θερμές μου ευχαριστίες!

Οι ευχαριστίες μου αφορούν την πρωτοβουλία σας, το βιβλιοπωλείο της Αποστολικής Διακονίας που βρίσκεσαι ελεύθερο και κυρίου της Θεολογικής Σχολής να έχει ειδικές τιμές, εκπτώσεις και προσφορές στις εκδόσεις της Αποστολικής Διακονίας για τους φοιτητές. Το βιβλίο για εμένα δεν είναι μόνο μια γνώση αλλά και ένας φίλος που θα με διδάξει. Θα ήθελα να δω αν υπάρχει μια πιλοτική βιβλιοθήκη από Θεολογικά και Πατερικά βιβλία.

Ενώ λοιπόν μπορώ να αποκλιση ευχαριστιών και σφιλίες Ευαγγελικών περικοπών που τόσο με ενδιαφέρουν για την καρδιά Θεοπροκοπή μου χάρη σε σας.

Σας ευχαριστώ λοιπόν, που ζούτε με τόσο ευχάριστη περίοδο της ζωής μας αλλά και της πνευματικής κρίσης, είστε αρωγός της πνευματικής μας προκοπής.

Μα χαίρεστε την Αφιερωσότητά σας.

Μεγάλοφθαλμοι σε
Κωνσταντίνος Πριμικύριος

«τῶν δέ μαθητῶν καθὼς ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς... ἀδελφοῖς»

(Πράξ. ια' 29)

Ἀπὸ 1-04-2013 ἕως 30-06-2013 προσεφέρθησαν στὸ Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τὰ παρακάτω χρηματικά ποσά γιὰ τὸ Ἱεραποστολικὸ ἔργο ἀπὸ τοὺς:

Ananiadis Maria 529.65 • Trizis Constantin 150 • Ἀγαθαγγέλου Βασιλική 50 • Ἀγαθοπούλου Ἀγγελική 30 • Ἀγγελίνα Μαρία 300 • Ἀγγελίνα Παναγιώτη 300 • Ἀγιασοφίτου Νίκη 20 • Ἀδελφὸ Π. 200 • Ἀλεξάνδρου Ἰωάννη 100 • Ἀλικάκο Γεώργιο 197,81 • Ἀληπράντη Ἀνδρέα 20 • Ἀμοργιανιώτη Φωτεινή 250 • Ἀναγνωστόπουλο Δημήτριο 5 • Ἀναστάκη Κ. Εἰρήνη 30 • Ἀντωνικόπουλο Ἰωάννη 70 • Ἀντωνιάδου Χαριτοῦλα 200 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2990) 378,76 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2424, 1718) 3.600 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2380) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3001) 500 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3287) 400 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2373) 200 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2385, 2470) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2045, 2897) 350 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3197) 30 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2427) 120 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2587) 30 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2407) 90 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2018) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3148) 20 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2033) 30 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2401) 120 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1691) 40 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2585) 30 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2604) 200 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1709) 300 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2596) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1708) 300 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3020) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2627) 30 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2418, 3004) 200 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 1104) 70 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1486) 60 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1696) 20 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2384) 5 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 1098) 20 • Ἀνώνυμο

(Γ.Ε. 3058) 150 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3006) 20 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1722) 80 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 1715) 35 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 1126) 100 • Ἀποστόλου Β. 10 • Ἀραμπατζίδου Σταυρούλα 500 • Ἀρβαντιδῆ Εὐθύμιο 10 • Ἀργέτο Κυριάκο 40 • Ἀρμπή Ἐ. 16 • Βάγια Ἀσημάκη 20 • Βαθλιανάτο Παράσχο 30 • Βαθλωμένου Βασιλική 20 • Βαρελά Στυλιανή 200 • Βαρθάλη Χρῆστο 150 • Βαρώνου Γασεμή 30 • Βασιλειάδου Ἀλίκη 30 • Βασιλοπούλου Σοφία 60 • Βαχλά Θεανώ 30 • Βαῖνὰ Γεώργιο 90 • Βέττα Γεωργία 60 • Βιζέγκο Γεώργιο καὶ Ἀγγελική 30 • Βηλασόπουλο Γ. 80 • Βογιατζόγλου Ἐλένη 5 • Βοηλονάκη Ἐλένη 30 • Γαργάλη Νικόλαο 200 • Γαυρίδου Σοφία 150 • Γεωργάκη Χρυσούλα 100 • Γεωργοτά Γεράσιμο 30 • Γιαννάκη Γεώργιο 50 • Γιαννακοπούλου Ἐλένα 50 • Γιαννέλου Ἡλέκτρα 30 • Γκάκου Μαρϊάνθη 10 • Γκανασούλη Ταξιάρχη 20 • Γουλιάκο Βασίλειο 20 • Γυαλίστρα Διονύσιο 300 • Δανιηλίδη Χρῆστο 5 • Δαουδάκη Κων/νο 50 • Δεβετζή Γεώργιο 30 • Δελλή Νικόλαο 50 • Δημητρίου Νίκη 20 • Δημητροπούλου Νικολίτσα 100 • Διαμαντίδου Βασιλική 40 • Διαμαντοπούλου Μαρϊέτα 20 • Δογάνη Πηγὴ 50 • Δόξα Παναγιώτα 100 • Δούση Θεοδώρα 50 • Δρακάκη Μαῖ. 100 • Δράκου Ἀδαμαντία 50 • Δρακουλάκη Μενέλαο 150 • Εὐθυμίου Γεώργιο 100 • Εὐθυμίου Οὐρανία 30 • Εὐστρατίου Θεοδ. 20 •

Ζαρίφη Μιχαήλ 15 • Ζαχαράκη Μαρία 100 • Ζιώγα Εὔα 50 • Ζουμπουλόγλου Χρυσαιγή 100 • Ζυγούρα Ἀνδρέα 10 • Ζώχιου Δέσποινα 50 • Ἡλιοπούλου Γεωργία 30 • Θαλασσήνη Παναγιώτη 200 • Θεοδοσιάδη Εὐγένιο 140 • Θεοδωρακάκη Ζωζώ 50 • Θεοδωράκη Μαρία 30 • Θεοδωράκη Φώτιο 50 • Κακαράντζα Ἀντώνιο 20 • Καλῆ Εὐστράτιο 50 • Καλλὴ Παναγιώτα 100 • Καληπάκη Ἐλένη 50 • Καμπεζίδη Ἀντώνιο 50 • Καντὰ Νικηφόρο 200 • Καντιδάκη Ἰωάννη 90 • Καπιδάκη Σαράντο 1.000 • Καραβάνη Εὐστράτιο 60 • Καραμβαλὴ Ἀντιγόνη 300 • Καραοιάνη Κων/νο 100 • Καρασούλου Ἀθανασία 100 • Κασνακίδη Νικόλαο 50 • Καστανιώτη Βασίλειο 50 • Κατσαροῦ Κατερίνα 10 • Κατσίκη Ἀθανάσιο 30 • Κατοίρη Βασίλειο 25 • Κεκάκη Μαρία 20 • Κερκύρα Δημήτριο 20 • Κετσιμπάση Σταυρούλα 25 • Κετσιμπάση Χαρ. Μαρῖκα 70 • Κηπουρὸ Χρῆστο 50 • Κληρονόμο Ἰωάννη 50 • Κομαρίμα Ἰωάννα 10.000 • Κονδύλη Ἰω. 50 • Κοντοδήμου Κυρ. 70 • Κοντοδήμου

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νέας Ζηλανδίας κ. Ἀμφιλόχιος μὲ μικρὰ παιδιὰ ἀπὸ τὰ νησιά Φίτζι

Διανομή συσσιτίου της Έκκλησίας στην Ίνδία

Φαίδρα 105 • Κοπιτοπούλου Έλενη 30
 • Κορακιανίτου Άγ. 300 • Κοσμά Σταυρούλα 50 • Κοτσαρίνη Κ. 20 • Κουμεντάκη Νικόλαο 10 • Κουνδή Νικόλαο 50 • Κουνιάκη Ίουλίτσα 100 • Κουρεϊλίδου Έλληνική 90 • Κουτσιπετσιδού Άθανάσιο 200 • Κουτσογιάννη Δημήτρα 70 • Κουτσουράκη Παντελεήμονα 100 • Κουτσούρη Γεωργία 75 • Κρενδρόπουλο Γεώργιο 150 • Κρητικό Γεώργιο 200 • Κωνσταντάκου Ευσέβεια 5 • Κωνσταντινίδη Εύαγγελιο 30 • Κωνσταντινίδου Έλεούσα Μαρία 100 • Κωνσταντινίδου Θάλ. 10 • Κωνσταντοπούλου Βενέτα 20 • Κωνσταντοπούλου Βούλα 20 • Κωσταδήμα Γεώργιο 50 • Λαγουδάκου Στέλλα 20 • Λάμπρου Άννασσία 30 • Λασπούλα Εύθυμία 60 • Λιβάνη Ίωάννη 100 • Λιόλιου Χ. 50 • Λουκάκη Παναγιώτη 50 • Λουκοπούλου Ρένα 400 • Λοΐζου Σ. Έλενη 50 • Μακρή Ίωάννη 50 • Μακρاندρέου Άνδρέα 10 • Μακρή Φιλάρετη 150 • Μαλιώρα Κωνσταντίνο 5 • Μαλιώρα Χριστίνα 15 • Μάμα Εύαγγελιο 12 • Μάνεση Ίωάννα 80 • Μαργαρίτη Κων/νο 100 • Μάρδα Κων/νο 100 • Μαρσέλλου Σωτηρία 10 • Μασίχη Άνδρέα 50 • Ματσιώτα Έλενη 30 • Μαϊθακάκη Νομική 20 • Μέμμου Εύανθια 50 • Μεραντζή Εύφροσύνη 20 • Μνητίση Γεώργιο 50 • Μητρόπουλη Γλυφάδας 2.400 • Μίχα Άννα 10 • Μιχαλάκη Άγγελική 40 • Μιχαλάκη Αικατερίνη 20 • Μιχαλόγλου Αικατερίνη 30 • Μονή Παναγίας Ξενιάς 20 • Μονή Σίμωνος Πέτρος 20 • Μοσχίδου Μαρία 400 • Μουστακίδου Δημόκλεια 50

• Μπακομήτρο Παντελή 50 • Μπάμπη Παναγιώτα 30 • Μπέση Νικόλαο 500 • Μπίνα Άπόστολο 50 • Μπινιάρη Κων/νο 50 • Μποζόπουλο Κων/νο 50 • Μπούγια Μαρία 30 • Μπουζάνη Σοφία 50 • Μυλωνά Εύαγγελία 50 • Μωυσίδη Νικόλαο 50 • Ναό Άγ. Άποστόλων 68 • Ναό Άγ. Δημ. Μικονιάτικων 51,40

• Ναό Άγ. Έλευθερίου Καμ. 86,85 • Ναό Άγ. Ζώνης 71,82 • Ναό Άγ. Παντελεήμονος 200 • Ναό Άγ. Παύλου 6,50 • Ναό Άγ. Τριάδος Μπιάτων 85 • Ναό Άγ. Σκέπης 800 • Ναό Έσταυρωμένου Χώρας 55 • Ναό Κοιμ. Θεοτόκου 150 • Ναό Μεταμορφώσεως Σωτήρος 210 • Ναό Παναγίας Μυρτιδιώτισσας 80 • Νικολάκη Έλευθερία 100 • Ξενίτη Βασιλική 30 • Παγανιά Όδυσσέα 100 • Πάλληνη Νεκταρία 20 • Παντζοπούλου Άδμαντία 50 • Παντογιού Παρασκευή 180 • Παπαβασιλείου Άρι 20 • Παπαγαβριήλη Παναγιώτη 20 • Παπαγιαννοπούλου Δέσποινα 50 • Παπαδιά Μαρία 90 • Παπαδόπουλο Ίωάννη 50 • Παπαδόπουλο Περικλή 50 • Παπαθανασίου Άναστάσιο 10 • Παπαθανασίου Βασ. 30 • Παπαθανασοπούλου Παναγιώτα 50 • Παπανικολάου Κων/νο 50 • Παπαπροκοπίου Παναγιώτη 50 • Παπασταματίου Άφροδίτη 20 • Παπαχρήστου Ήλιάνα 300 • Παρασκευοπούλου Άθηνά 50 • Παρλιάρου Έρασμία 50 • Πασχαλίδη Άναστάσιο 30 • Πασχαλίδου Άννα 300 • Πατούνα Έμμανουήλ 90 • Πάτση Παναγιώτη 20 • Περδικέα Παναγιωτοπούλου Εύαγγελία 30 • Περδίκη Άθανασία 150 • Περισσοράτη Χαρίκλεια 100 • Πετρογιώργη Κυριακή 300 • Πιαλόγλου Νίκο 20 • Πιπολάκη Βασίλειο 200 • Πολλάτου Άθηνά 150 • Προυσινούδη Ίωακείμ 100 • Πρυμικήρη Σταύρο 15 • Ρήγκο Άριστοτέλη 50 • Ροδίτη Άριστοτέλη 50 • Ρόρη Μαρία 20 • Σακελλήρη Γεώργιο 150 • Σακιώτη Κων/νο 50 • Σαλικάσου Παναγιώτα 50 • Σαλίχο Παναγιώτη 20 • Σαμαρά Βάια 50 • Σαμιώτη Παντελή 30 • Σαρακινό Χαράλαμπο 50 • Σαρόγλου Λάζαρο 35 • Σεφερίδου Παρασκευή 50 • Σιμόγλου Κλησπάτρα 20 • Σιούτη Σταυρούλα 40 • Σκαμπετζάκη Περικλή 50 • Σκαφίδα Άντώνιο 20 • Σκοπελίτη Άγγελική 40 • Σκορδιλάκη Καπετανάκη Εύαγγελία 200 • Σολωμονίδου Άνδρομάχη 100 • Σόρρα Ίωάννα 200 • Σπάθη Θεόδωρο 20 • Σπανό Άθανάσιο 30 • Σπηλιωτοπούλου Θεοδώρα 20 • Σπυριδάκο Σωτήριο 50 • Σταθοράκη Χρυσούλα 50 • Σταματοπούλου Ρούσσο 60 • Στεργίου Παναγιώτη 50 • Σύλ. «ΑΓ. ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ» 100 • Σύλληγο «ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ» 500 • Συρμαγιά Θεοφάνια 100 • Σχολή Άπολυτρωτική Ύπ. Θεοτόκου 800 • Σωτηράκου Κυριακή 50 • Τάσιου Άθηνά 50 • Τασιούλη Μιητιάδη 1.500 • Ταϊνατζόγλου Εύαγγ. 50 • Τζιντζιο Γεώργιο 160 • Τζιντζιο Όλγα 50 • Τζιρίτη Κωνσταντίνα 350 • Τζουανάκη Ευσέβεια 20 • Τίγκα Χρήστο 50 • Τόκα Λαμπρινή 150 • Τούση Άννα 160 • Τριανταφυλλίδη Βασίλη 10 • Τσάβου Μαργαρίτα 100 • Τσουντζή Εύμορφια 50 • Τσελιάγκου Μαθηματεία 50 • Τσικαλά Δημήτριο 30 • Τσοβού Άννασσία 20 • Τσόπουλο Μάριο 10 • Τσουκαλά Μαρία 20 • Ύφαντη Ίωάννη 30 • Φερμάνη Άναστάσιο 100 • Φιλ. Σωματείο «Ο ΑΓ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ» 1.000 • Φούγια Κων/νο 300 • Φουνδουλάκη Ίωάννα 10 • Φραγκιαδάκη Άγαθή 50 • Φραγκοδημήτη Κων/νο 50 • Φράγκου Φιλίω 20 • Χαιράκη Στυλιανό 10 • Χαμηλοθώρη Κυριακή 30 • Χαρηλαμπόπουλο Θεοδόσιο 200 • Χαρίτου Σωτηρία 30 • Χασικό Νεκτάριο 50 • Χατζηγεωργίου Αικατερίνη 20 • Χατζηγεωργίου Μαρία 50 • Χατζηγιάννη Τρύφωνα 100 • Χατζησταυρίδου Άναστασία 35 • Χατζησταύρου Κων/νο 100 • Χαϊντούτη Θωμά 50 • Χρυσό Μιχ. Παύλο 50 • Ψαρογιώργου Μαγκλάρα Παναγιώτα 50 • Ψυχογιό Άθανάσιο 20.

• Μπακομήτρο Παντελή 50 • Μπάμπη Παναγιώτα 30 • Μπέση Νικόλαο 500 • Μπίνα Άπόστολο 50 • Μπινιάρη Κων/νο 50 • Μποζόπουλο Κων/νο 50 • Μπούγια Μαρία 30 • Μπουζάνη Σοφία 50 • Μυλωνά Εύαγγελία 50 • Μωυσίδη Νικόλαο 50 • Ναό Άγ. Άποστόλων 68 • Ναό Άγ. Δημ. Μικονιάτικων 51,40 • Ναό Άγ. Έλευθερίου Καμ. 86,85 • Ναό Άγ. Ζώνης 71,82 • Ναό Άγ. Παντελεήμονος 200 • Ναό Άγ. Παύλου 6,50 • Ναό Άγ. Τριάδος Μπιάτων 85 • Ναό Άγ. Σκέπης 800 • Ναό Έσταυρωμένου Χώρας 55 • Ναό Κοιμ. Θεοτόκου 150 • Ναό Μεταμορφώσεως Σωτήρος 210 • Ναό Παναγίας Μυρτιδιώτισσας 80 • Νικολάκη Έλευθερία 100 • Ξενίτη Βασιλική 30 • Παγανιά Όδυσσέα 100 • Πάλληνη Νεκταρία 20 • Παντζοπούλου Άδμαντία 50 • Παντογιού Παρασκευή 180 • Παπαβασιλείου Άρι 20 • Παπαγαβριήλη Παναγιώτη 20 • Παπαγιαννοπούλου Δέσποινα 50 • Παπαδιά Μαρία 90 • Παπαδόπουλο Ίωάννη 50 • Παπαδόπουλο Περικλή 50 • Παπαθανασίου Άναστάσιο 10 • Παπαθανασίου Βασ. 30 • Παπαθανασοπούλου Παναγιώτα 50 • Παπανικολάου Κων/νο 50 • Παπαπροκοπίου Παναγιώτη 50 • Παπασταματίου Άφροδίτη 20 • Παπαχρήστου Ήλιάνα 300 • Παρασκευοπούλου Άθηνά 50 • Παρλιάρου Έρασμία 50 • Πασχαλίδη Άναστάσιο 30 • Πασχαλίδου Άννα 300 • Πατούνα Έμμανουήλ 90 • Πάτση Παναγιώτη 20 • Περδικέα Παναγιωτοπούλου Εύαγγελία 30 • Περδίκη Άθανασία 150 • Περισσοράτη Χαρίκλεια 100 • Πετρογιώργη Κυριακή 300 • Πιαλόγλου Νίκο 20 • Πιπολάκη Βασίλειο 200 • Πολλάτου Άθηνά 150 • Προυσινούδη Ίωακείμ 100 • Πρυμικήρη Σταύρο 15 • Ρήγκο Άριστοτέλη 50 • Ροδίτη Άριστοτέλη 50 • Ρόρη Μαρία 20 • Σακελλήρη Γεώργιο 150 • Σακιώτη Κων/νο 50 • Σαλικάσου Παναγιώτα 50 • Σαλίχο Παναγιώτη 20 • Σαμαρά Βάια 50 • Σαμιώτη Παντελή 30 • Σαρακινό Χαράλαμπο 50 • Σαρόγλου Λάζαρο 35 • Σεφερίδου Παρασκευή 50 • Σιμόγλου Κλησπάτρα 20 • Σιούτη Σταυρούλα 40 • Σκαμπετζάκη Περικλή 50 • Σκαφίδα Άντώνιο 20 • Σκοπελίτη Άγγελική 40 • Σκορδιλάκη Καπετανάκη Εύαγγελία 200 • Σολωμονίδου Άνδρομάχη 100 • Σόρρα Ίωάννα 200 • Σπάθη Θεόδωρο 20 • Σπανό Άθανάσιο 30 • Σπηλιωτοπούλου Θεοδώρα 20 • Σπυριδάκο Σωτήριο 50 • Σταθοράκη Χρυσούλα 50 • Σταματοπούλου Ρούσσο 60 • Στεργίου Παναγιώτη 50 • Σύλ. «ΑΓ. ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ» 100 • Σύλληγο «ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ» 500 • Συρμαγιά Θεοφάνια 100 • Σχολή Άπολυτρωτική Ύπ. Θεοτόκου 800 • Σωτηράκου Κυριακή 50 • Τάσιου Άθηνά 50 • Τασιούλη Μιητιάδη 1.500 • Ταϊνατζόγλου Εύαγγ. 50 • Τζιντζιο Γεώργιο 160 • Τζιντζιο Όλγα 50 • Τζιρίτη Κωνσταντίνα 350 • Τζουανάκη Ευσέβεια 20 • Τίγκα Χρήστο 50 • Τόκα Λαμπρινή 150 • Τούση Άννα 160 • Τριανταφυλλίδη Βασίλη 10 • Τσάβου Μαργαρίτα 100 • Τσουντζή Εύμορφια 50 • Τσελιάγκου Μαθηματεία 50 • Τσικαλά Δημήτριο 30 • Τσοβού Άννασσία 20 • Τσόπουλο Μάριο 10 • Τσουκαλά Μαρία 20 • Ύφαντη Ίωάννη 30 • Φερμάνη Άναστάσιο 100 • Φιλ. Σωματείο «Ο ΑΓ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ» 1.000 • Φούγια Κων/νο 300 • Φουνδουλάκη Ίωάννα 10 • Φραγκιαδάκη Άγαθή 50 • Φραγκοδημήτη Κων/νο 50 • Φράγκου Φιλίω 20 • Χαιράκη Στυλιανό 10 • Χαμηλοθώρη Κυριακή 30 • Χαρηλαμπόπουλο Θεοδόσιο 200 • Χαρίτου Σωτηρία 30 • Χασικό Νεκτάριο 50 • Χατζηγεωργίου Αικατερίνη 20 • Χατζηγεωργίου Μαρία 50 • Χατζηγιάννη Τρύφωνα 100 • Χατζησταυρίδου Άναστασία 35 • Χατζησταύρου Κων/νο 100 • Χαϊντούτη Θωμά 50 • Χρυσό Μιχ. Παύλο 50 • Ψαρογιώργου Μαγκλάρα Παναγιώτα 50 • Ψυχογιό Άθανάσιο 20.

Επιμέλεια: Εύαγγελος Δ. Ζουρδούμης

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ένα γράμμα από τη μακρινή Μουάνζα	2
Οι σχέσεις τών Χαζάρων με τό Χριστιανικό Ρωμαϊκό κράτος καί η βυζαντινή ιεραποστολή <i>Μ.Σ.Π.</i>	3
Χειροτονίες νέων Κληρικῶν στήν Ἀλεξάνδρεια <i>Ἀπό τό Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας</i>	6
Νέοι Ἀφρικανοί θεολόγοι ἀπό τό Ὁρθόδοξο Πανεπιστήμιο τοῦ Κογκό <i>Ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολη Κ. Ἀφρικῆς</i>	7
Αὐτοκριτική καί ἀφύπνιση τῆς σημερινῆς Κορεατικῆς Ἐκκλησίας <i>† Ὁ Κορέας Ἀμβρόσιος</i>	8
Ἐγκαίνια ναοῦ στήν Κένυα <i>Ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολη Κένυας</i>	11
Σκέψεις περί τῆς Ἱεραποστολῆς <i>Ἰ.Π.</i>	12
Τό θαῦμα τῆς Θείας Κοινωνίας <i>† Ὁ Κένυας Μακάριος</i>	14
Ὀδηγόημερο ὁδοιπορικό στό Μπουρούντι καί τή Ρουάντα <i>Ἀπό τήν Ἱερά Ἐπισκοπή Μπουρούντι καί Ρουάντας</i>	16
Σκηνές ἀπό τήν καθημερινότητα στό Β. Καμερούν	19
Πρῶτο ἐτήσιο συνέδριο ὀρθοδόξων νέων τῆς Ἐπισκοπῆς Μπραζαβίλ καί Γκαμπόν <i>Ἀπό τήν Ἱερά Ἐπισκοπή Μπραζαβίλ καί Γκαμπόν</i>	20
Νομοκανονικά <i>Παναγιώτης Ἰ. Μπούμης</i>	25
Οἰκονομική συμβολή τοῦ Γρ. Ἐξ. Ἱεραποστολῆς	26
Ὅψεις τῆς ιεραποστολῆς καί τῆς ὀρθόδοξης μαρτυρίας	28
Δωρητές <i>Εὐάγγελος Δ. Ζουρδούμης</i>	29
Ἐξώφυλλο: Μικρή ὀρθόδοξη Κορεάτισσα σέ ἀπόλυτη στοίχιση μέ τόν Ἐσταυρωμένο, τό Θυσιαστήριο καί τό διάκονο κατά τήν ὥρα τῆς θ. Λειτουργίας, δείχνει τό φῶς πού πέφτει στό κέντρο τοῦ ναοῦ ἀπό τόν τρούλλο Ὅπισθόφυλλο: Φθινοπωρινό Κορεατικό τοπίο	

Πάντα τά ἔθνη

ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ἔτος ΑΒ΄, τεῦχος 127, Ἰούλ. - Αὐγ. - Σεπτ. 2013
Τριμηνιαῖο ἱεραποστολικό περιοδικό
ΚΩΔΙΚΟΣ 3536

* Πληροφορεῖ μέ τρόπο υπεύθυνο γιά τίς ὀρθόδοξες ἱεραποστολικές προσπάθειες ἀνά τόν κόσμο.

* Ἐνημερώνει πάνω στήν πολύμορφη πραγματικότητα τοῦ κόσμου, πού περιλαμβάνει τόσα ἔθνη μέ ποικίλα προβλήματα καί χαρίσματα.

Ἰδιοκτητής: Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος - Ἰωάννου Γενναδίου 14 - Ἀθήνα 115 21.

Ἐκδότης-Διευθυντής: Ὁ Ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος, Γενικός Διευθυντής τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἰαίου 1, 115 21 Ἀθήνα.

Ἰδρυτής: Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων καί πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιος. Διετέλεσε Διευθυντής κατά τά ἔτη 1981-1992.

Υπεύθυνος ὕλης: Ἀρχιμ. Ἀλέξιος Ψωίνος, Διευθυντής Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Σύνταξη - Ἐπιμέλεια ἐκδόσεως: Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἐπιστολές - Ἐμβάσματα: «PANTA TA ETHNI» Ἀποστολική Διακονία, Ἰο. Γενναδίου 14 — Ἀθήνα 115 21 — Τηλ. 210-7272.315 - 316. Fax 210-7272.310.

Συνδρομή γιά 1 χρόνο:

Ἑσπεριζοῦ	€ 5
Κύπρου	€ 12
Εὐρώπης	€ 12
Λοιπές χώρες	€ 14
Γιά τούς φοιτητές καί μαθητές:	€ 2,50
Τιμή τεύχους	€ 1,25

* Τό ποσό τῆς συνδρομῆς ἔχει συμβολικό χαρακτήρα. Δέν ἀποσκοπεῖ μόνο στήν κάλυψη τῶν ἐξόδων ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ, ἀλλά καί στή διαμόρφωση υπεύθυνης ἱεραποστολικῆς συνειδήσεως. Γίνονται δεκτές προαιρετικές προσφορές γιά τήν ἐκδοση τοῦ περιοδικοῦ.

Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Χρήστος Κωβαῖος.

Διεύθυνση: Πρωτομαγιάς 3 - 14568 Κρουονέρι Ἀττικῆς

PANTA TA ETHNI (All Nations)

Year 32, No 127, July-Aug-Sept 2013

The aims of the quarterly magazine "Panta ta Ethni" are:

* **To provide information in a responsible way on Orthodox missionary efforts throughout the world.**
* **To arouse awareness of the multiform reality of the modern world.**

Publisher: Bishop of Phanarion Agathangelos, General Director of Apostoliki Diakonia of the Church of Greece.

Founder: Archbishop of Tirana and all Albania Anastasios Yannoulatos. He was editor during 1981-1992.

Editorial Board: Foreign Mission Office of Apostoliki Diakonia of the Church of Greece.

Letters-Remittances: "PANTA TA ETHNI" (All Nations)

Apostoliki Diakonia, 14, Io. Gennadiou St. — 115 21

Athens — GREECE. Tel. ++3210.7272.315-316.

Subscription for 1 year:

Greece	€ 5
Cyprus	€ 12
Europe	€ 12
Other countries	€ 14

Printed: By Apostoliki Diakonia of the Church of Greece.

Καλλιτεχνική ἐπιμέλεια: Ἀποστολική Διακονία

ΠΑΡΟΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
100 Γραμμά
Κ.Ε.Μ.Π. ΚΡ
Απόλυτο Αρώμα
2

ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 1/2007 Κ.Ε.Μ.Π. ΚΡ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΛΑΤΑ 01-3538